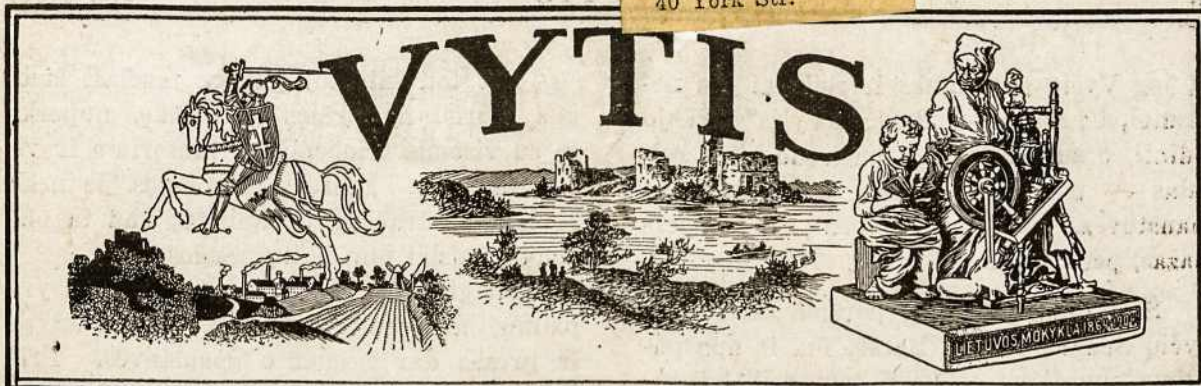

Kun. Pr. Juškaitis,
40 York Str.

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas III

Balandžio-April 15 d., 1921 m.

No. 4 (98)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order of the President, A. S. Burlison, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"

3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.
Telephone Yards 6062

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
Į Užrubežį ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"

3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.
Telephone Yards 6062

NUOSAVOS SPAUSTUVĖS REIKALU.

REČIAISIAIS mūsų organizacijos gyvavimo metais pradėjome leisti organą "Vyti". Jis nuo pat gimimo rūpinosi auklėti jaunime dorą, skleisti tėvynės meilę. Kol organizacija buvo jauna, it mergaitė einanti iš kūdikystės į pilnus metus; kol nebūvo dar pasiskleidus, išsišakojus po visus Amerikos miestus, kuriuose randasi lietuvių kolonijos; kol nedaug turėjo narių ir menkas buvo Centro išdas, tol "Vytis" buvo mažas ir plonas, ir džiaugėmės gavę kampa kitoje spaustuvėje.

Gyvendami, rūpindamiesi savais reikalais ir eidami nusistatytu keliu nė nepajutome, kaip vienu metu bėgy mūsų organizacija tiek išaugo, iškerėjo ir suvirtėjo, kad stovintieji prie jos vairo asmenys pama-

tė, jog Vyčių gyvenimas ir reikalai jau nebesutelpa į mažą žurnalėlį. "Vytis" reikėjo didinti, o su tuo reikalu pasirodė kitas reikalas — pastovaus Centro, t. y. nuosavos spaustuvės. Svetimas kampas pasidarė permažas, perankštas.

Šią reikalą stipriai parėmė ketvirtasis Vyčių Seimas Wilkes Barre, Pa. ir ūpo pakilime suvažiavę atstovai tam reikalui sudėjo net gražią auką.

Per trejus metus po to nemaža buvo priežausčių, delei kurių Centras turėjo skursti ir iš vienos pastogės kraustyti kiton. Svarbiausia buvo priežastis, kad 1917 m. už \$5.000 galima buvo pirkti tą, kas 1918 m. jau kainavo kone dusyk tiek, o 1919 m. dar daugiau ir tt. Tuo tarpu mūsų organizacija vis augo ir kerojo.

Nežiūrėdamas, kad visokių daiktų kainos pakilo ligi negirdėto augštumo, praeitas Vyčių Seimas galutinai tarė žodį, jog gana keturių tūkstančių narių organizacijos Centru kampininkauti svetimoje pastogėje ir nusprendė padaryti greitą žingsnį prie įsteigimo nuosavos spaustuvės. Užgirta liko rezoliucija, kad Vyčiams patrūsėjęs tuo reikalu per keletą mėnesių, Centro valdyba galėtų įvykinti jau senai nunokusį sumanymą.

Štai, nebetoli jau ir devintasis Vyčių Seimas, o spaustuvės dar neturime. Bet nekalbėkime jau apie tai, del ko jos neturime; pamirškime visa, kas buvo netaip, o pasirūpinkim, kad įrengtume ją pirm negu pradės Chicagon važiuoti Seimo atstovai.

Dabar kila klausimas, ar galima bus taip trumpu laiku atlikti toks didelis darbas. Centro valdyba tuo klausimu ir-gi ilgai galvojo ir priėjo prie minties, kad galima. Kuomet žmogus sumano kurti ūkė ir, nusipirkęs žemės, pradeda statyti triobas, tas darbas suima daug laiko. Bet vienos triobos dar nesudaro ūkės. Reikia padargų; prie to dar reikia tiek visokių daiktų, daiktelių, kad vienu sykiu visko negali nė galvon suimti. Eini prie vieno darbo — to trūksta; eini prie kito — to nėra. Tik pirk ir pirk.

Bet toli kitokioj padėty jaučiasi žmogus, kuris, apžiūrėjęs gerą ūkė, nuperka ją su visomis triobomis, inventorium ir visais daiktais. Pinigus užmokėjęs jis nesirūpina, ko trūksta, o rūpirasi, kad ta ūkė kodaugiausiai jam neštų naudos.

Steigiant naują spaustuvę daugiau yra painių, negu kuriant naują ūkė. Linotype ir presas dar nesudaro spaustuvės. Prie tūdviejų reikia galybės visokių daiktų-daiktelių, net tokių pagaliukų, kurių niekų būdu pats negali pasidaryti, o negalima be jų apsieiti. Nežinančiam toki dalykai nė į galvą negali ateiti.

Taigi, ilgai galvojus Centro valdyba, galop, išsipainiojo iš jai sunkios padėties. Dabar mūsų, Vyčių, eilė. Jei per tris mėnesius mes suskolinsim \$10,000 (ne \$15,000, kaip praeitas Seimas nutarė), tai be jokios skolos turėsime modernišką spaustuvę — tą pačią, kurioj dabar yra spausdinamas "Vytis".

Būsianti Vyčių spaustuvė (drįstame taip sakyti) yra Chicagoje ir pilnai įrengta. Ji įrengta geroje, patogioje vietoje; didelėje lietuvių kolonijoje ir toli nuo kitų Chicagos spaustuvių. Vieta taip įdirbta, kad ją žino ne tik visi Chicagos lietuviai, bet plačiai ir svetimtaučiai duodami daug darbų. Spaustuvės savininkai, ilgai spausdinę "Vyti", Vyčiams duoda pirmenybę. Čia proga, kokios nelengva sulaukti. Tokios spaustuvės dabar neįsteigtume nė už \$15.000.

Reikalą nuosavos spaustuvės visi jau suprantame. Dabar pažiūrėkime, ar bus mums naudos ir ar yra delko skolinti pinigais.

Apskaičiuota, kad pašaliniai darbai, kurie dabar atliekama toje spaustuvėje, pilnai apmokėtų visų spaustuvės darbininkų algas. Dabar mes organą leidžiame iš narių mokesčių ir jis begalo brangiai atseina, nes vienas numeris suvirš du šimtu dolerių. Turint savo spaustuvę, organas atseitų tik tiek, kiek atseina popiera ir juodyla. Tada augtų mūsų izdas; didintume, gerintume "Vyti"; galėtume išleisti net gerų knygų ir turėtumėm vietos kur jas padėti. Nebūtų taip kaip kad dabar yra mūsų Centro ofisas, kur gėda ir žmogų įsivesti. O už metų,

kitų galima būtų ir pati paskola gražinti, nežiūrint ar narys gyvens Amerikoj ar Lietuvoje.

Dabar apie paskolą. Mieste Mineapolis, Minn. Columbo Vyčiai (Knights of Columbus) nutarė pasistatyti keturiolikos augštų namą, kuris atseis \$1,200,000. Vieno tik to miesto skyrių nariai per susirinkimą sudėjo \$80,700. Jie dėjo pinigus dėl to, kad iš to mato naudos sau ir organizacijai. Mums reikia tik \$10,000 ir tą sumą sudarysime, tik mylėkime organizaciją ir norėkime jai gero. Jei kiekvienas-a narys-ė įsteigimui "Vyčio" spaustuvės paskolintų \$5, tai turėtume apie \$20,000. Bet žinome narių, kurie skolins daugiau negu \$5 ir žinome tokių, kurie nė tiek neišteks. Taigi paskola gali būti nuo \$5 ligi \$100 ir daugiau. Ir jos (paskolos) bus imama tik tiek, kad susidarytų viršui minėta suma.

Gyvenimas kaip veidrodis rodo, kad pastaraisiais metais Vyčiai, dirbdami tautai einant jai prie visiškos nepriklausomybės, svarbiausius savo reikalus paliko neaprupintus. Vyčiai daugiausiai sudėjo aukų tėvynės laisvės reikalams; Vyčiai daugiausia, gal, išpirko L. L. Paskolos bonų. Daug Vyčių dirbę čia per karą dabar sugrįžę tėvynėn įstojo jos gynėjų eilėms. Tiek darbo nuveikę, tiek padarę tėvynei naudos, atsisukime porai mėnesių į savo svarbiausius reikalus ir aprupinkime juos.

Tad šiuo ir pradėdame vaju. Centro raštinė gamina tam tikrus laiškus, kuriuos išsiuntinės kuopų nariams. Juose daugiau bus žinių ir informacijų.

Šitas darbas — tai bus didžiausias mūsų kvotimas. Ar išlaikysime jį?

A. Vaičiūnas.

ALLEGRO.

I.

Aš neregys, aš nematau,
Klumpu, klimpstu ir neradau
To kelio, kurs veda žmoniją
Į laimės, laimuzės eldiją...

Giliai jaučiu ir daug kenčiu,
Bijau žmonių bepūvančių...
Tas pūsta, kas tamsą pamylęs,
Ligonis, kas verkia pražilęs...

Siauru keliu ašai žengiu,
O iš šalių kapus regiu...
Juodvarniai tik kranksi aplinkui,
Bet aš žengiu žvaigždėlės linkui!..

Tamsi naktis, baisi naktis,
Sodžiaus nejudin' dabartis;
Vai kelkite, stokite broliai,
Kas matė miegoti lig toliai?!..

Jau netoli baisi diena,
Štai prašvaistė — mėnesiena;
— Atbūskit, galvoti pradėkit
Ir šviesą dangaus pamylėkit.

Aš neregys, ašai bailys,
Beprotis aš ir dar — kvailys!..
— Kam sapną ramybės ardyti,
Sunkų audroj' kelią matyti!..

II.

— Žmogau, žmogau ar girdi?
Štai nelaimė tau arti,
— O jis gražią, skaisčią dieną,
Įsivyniojęs į šieną

Miega, miega giliai,
Tai garsiai, tai tyliai...
Priešas uždegė namus,
O tu miegi sau ramus,
Jeigu šienas užsidegtų,
Tau gyventi nebetektų,
Taigi, bėgki susyk,
Ir ugnį užgesyk!..

Knarki mielas, jei gali,
Sakai šienas nuošaly!
Jei pasuktų šiaurys vėjas,
Tu atbusti nepradėjęs,

Galā gautum tenai,
Tame šiene amžinai?!

— — — — —
Apie Lietuvą gaisrai,
Žmonēs miega sau ramiai,
Tad širdis iš skausmo plyšta,
Nes jie šauksmo neišgirsta.
Jei tautiečiai nepabus
Liks ten zemē ir dangus!.

— — — — —
Krapštosi tingiai akis.
— Duokit kardą ir makštis;
Vyrai! vyrai! štai pavojus!
Lietuva ant kojų stojas —
Šaukē sūņus ir nūnai
Atsirado milžinai!

Mariampolē 16—II—21 m.

Pr. Genys.

Karžygio Mirtis.

Audra pakilo... Vējas siaučia,
Žaibai blykščioja debesis';
Perkūnas griaudžia... aidas gaudžia,
Visoje gamtoj užēsysis.
Žaibuoja, griaudžia... lietus pila...
Bet štai jau šviečias' vakarai.
O čia kita audra — už šilo
Su prieku grumias lietuviai.

Tik zemē dreba, ošia miškas,
Kaip plyšt patrankų šoviniai.
Švytuoja kardai, rodos, viskas
Ten krinta, zūva amžinai.

* * *

Ve, kritęs karžygis jau miršta,
Matyt, kaip vis kvēpuoj' sunkiau.
Čionai draugus jisai pamiršta,
Sudiev visiems jis sako jau.
Nors miršta, gēsta jo gyvybē,
Kraujuos paplūdēs, bet kantrus,
Veide jo spindi dar narsybē
Ir kardas rankoje aštrus.
Atsukēs galvā, kur stovējo
Bērasis žirgas — draugas jo,
Silpnu balsu taip prakalbējo:
'Bērasis, nešk žinių namo.

"Parbēg ī gimtājī kampelī,
"Kurio neteks jau man matyt,
"Skubēk pas tėvā, motinēlę
"Likimā mano apsakyt.
"Sakyk, kad šiandie kova buvo,
"Kurioje prieku krito daug,
"Tenai ir jūsu sūnus žuvo —
"Močiutē, jo daugiau nelauk.
"Iš ten nubēg ir pas meilutę
"Nunešk ir jai žinēlę tā,
"Sakyk, neverk skaisti žibutē
"Našlaitē likusi viena".

Artojo Daina.

(Iš karo laikų).

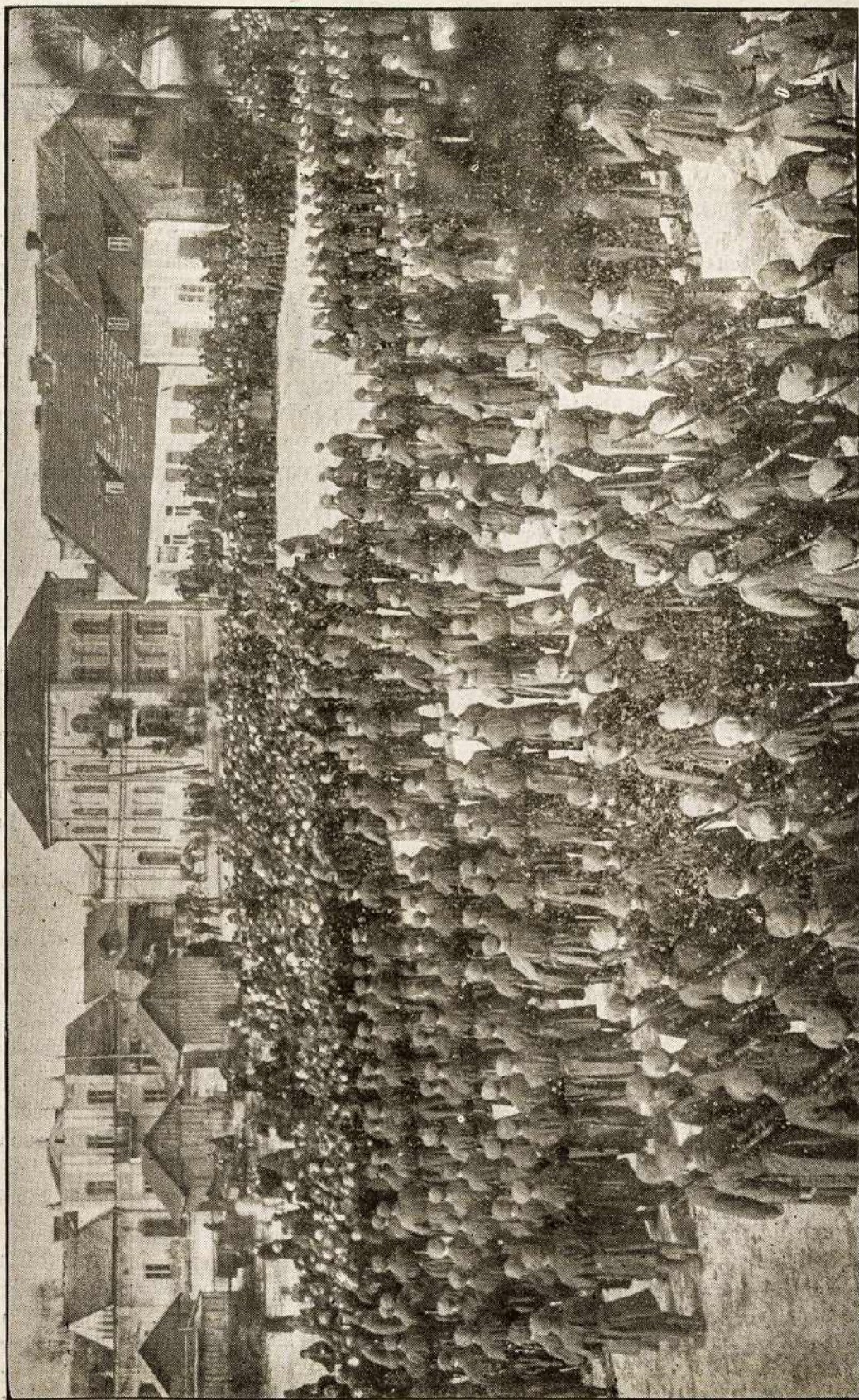
Na, bēreli prie vagos,
Jau aušta rytelis!..
Aš artojas Lietuvos,
Vargšas našlaitelis...
Na, bērasis, paskubēk,
Dar tik pirmas baras...
Norint juokis ar liūdēk —
Visus skriaudžia karas.
Na, bērasis, dešinēn!..
Prie vagos!.. skubēkim!..
Žengkim nuolat šen ir ten
Mudu neliūdēkim!
Na, bērasis... na!.. greičiau
Jau temsta dienele!..
Ponui rūmā pastačiau,
Per jaunā amželį..

Telšių Gimnazija.

Pas Mergele.

Eisiu, eisiu ī darželį,
Skinsiu aš gēlelę
Ir nuskynēs, pabučiavēs
Bēgsiu pas mergele.
Užkišiu jai tą gēlelę
Už gelsvų kaselių,
Ir pažvelgēs ī veidelį,
Imsiu už rankelių.
Tark tik vienā man žodelį
Neilgink dieneleš,
Aš užmovēs aukso žiedą
Glausiu prie širdelēs!..

Domā.

Liėtuvos Nepriklausomybės trijų metų sukaktuvės Marijampolėje 16 d. vasario, 1921 m. Kariuomenės paradas. (Fot. Buhalterio ir J. Vinsbergo)

A. Vaičiūnas.

Žmogaus Balsas.

Iš mano rankraščio "Dainavimo-muzikos vadovėlis".

Kaip visiems yra žinoma, kiekvienas žmogus turi "balsą", tai yra paskleidžia garsą kalbėdamas, dainuodamas. Visi žinome, kad žmonių balsai, kaip ir patys žmonės, nėra vienodi: vieno balsas "augštas", kito "žemas", vieno gražus, kito negražus, net biaurus; žodžiu sakant, kiekvienas žmogus, turi kitokį "balsą", tik panašų į kitų žmonių balsus. Yra ir tokių nelaimingų, kurie visai neturi jokio "balso". Sakant nelaimingų, nes, kaip toliau pamatysime, balsas, žmogaus mokamai naudojamas daug naudos padaro.

Tat, apskritai imant, kiekvienas vyriškas ir moteriška turi balsą. Balsas, būdamas toksai, yra tik vienas; ir kalbant ir dainuojant jisai pasidaro tais pačiais kūno nariais-organais, kurių darbuotė vienoda abiem balso lytim.

Tarp kalbos, deklamacijos ir dainavimo yra didelis balso išgavimo bendrumas. Tai gi, kalbėt ir dainuot arba giedot yra tas pats balsas; jeigu tik kalbėtojas ir dainuotojas moka jį valdyti, tad perėjimas nuo žodžio į dainos lytį bus tik balso skiemenų pratęsimas.

Šalyse, kurios savo kalboje turi daug balsių ir minkštųjų garsų, balsingų skiemenų, gražūs balsai ne retenybė. Pavyzdžiui, imkim italus arba mums žinomus rusus. Kas nėra gėrėjęsis jų solininkais (solistais-mis) ir operų, cerkvių korų dainininkais? Jeigu paimsime, pavyzdžiui, mūsų Tėvyne, Lietuvą, tad ir-gi pamatysime, jog mes esame dainininkų šalis. Nekalbant apie tai, kad mūsų solininkai puošia didžiausias pasaulio operas, paimkime pačią Lietuvą. Kiek čia girdime gražių balsų. Juk, turbūt, kiekvienam teko būti vasaros vakarą sodžiuje ir kas girdėjo lietuvius vakarais dainuojant, tas įsitikino, jog ši šalis — dainininkų ir dainos mėgėjų šalis.

Toli užsieny teko susitikti su vienu senu nelietuviu muziku, kuris prieš pat karą turėjo laimės apie dvejetą mėnesių mūsų šaly pabūt ir pasiklaustyt, kada vakarais dainininkai, nepriversti ir nežinodami, kas jų klauso, dainuoja. Negalėjęs atsидziaugti mūsų šaluzės dainuotojais ir dainomis.

Ugi mūsų "lietuviški korai!" Prieš karą kiekviename bažnytkaimy buvo koras. Ir dainuodavo!.. Dabar, tokių korų Lietuvoje nebėr. Gaila!

Paimkime atskirus šioje srity apsirėikimus. Kas sekė laikraščius, tas pastebėjo, jog tai šen, tai ten Lietuvoj atsiranda vis naujų dainininkų, kurie banda dainuoti solo viešai. Žinoma, iš tokio dainininko maža galima ir reikalaut, nes jis "kaip Dievas davė, taip ir dainuoja." O jeigu tų naujai pasirodžiusių dainininkų-kių, norinčių atsидuoti scenai išmėgintų muzikos gabumus ir balsus, paskui išrinktų geriausius ir juos gerai muzikingai išlavintų ir "nustatytų balsus", tad aš neabejoju, kad mes Lietuvoj jau dabar turėtumėm savo neblogą operą ir garsių ne vien mūsų tarpe vaidilų (artistų) būrelį.

Bet eikim į mūsų tiesioginį uždavinį. Didžiausia Dievo dovana, duota žmogui, yra kalba. Betobulėjant kalbai, gimė pratęsimieji skiemenys — daina. Išpradzių, gal būt, labai nevykusiai, bet ilgainiui ir kas kartas tobulinantis žmogui, ypačiai jo sielai, kurios kančias, ilgėsi, džiaugsmą ir skausmus galim išreikšti, giedodami ir dainuodami, balso ypatybės pasiekė labai augšto laipsnio.

Visais amžiais balso gražybė turėjo savo augštų sekėjų. Senovės Graikuose dainavimas buvo visų poezijos lyčių palydovas. Demostėnas ir Periklas turėjo pirmiau ištobulinti savo balsus, kad paskui laimėtų sau kalbėtojo — oratorio garbę.

Visi, kūriantieji kurią nors tikyba, ar

ba žmonijos vadai privalėjo turėti gražius balsus, be kurių pagelbos nebūtų galėję pavergti minių. (Jeigu tik kreipsime akis į tai, tą patį visur pastebėsime). Ir ištikrųjų, argi nelabiau veikia į minią gražus žodžių skambėjimas, negu mintis, kuri yra jais išreiškiamą?.. Taigi, gerai galime sau išaiškinti, dėl ko dainininkai turėjo ir tebeturi didesnės sėkmės ne tik minioje, bet ir tarp augštų ir išlavintų protų žmonių, už visus kitus meno, poezijos vaidilas.

Mums regis, jog nėra nė vieno žmogaus, kurio sielos nepavergtų gražus žodžių tarimas, labiausiai dainavimas. Taigi, tiesa, jog viena iš priežasčių pasisekimo gyvenime yra gražus balsas. *Tik turėdamas malonų, gražų balsą, gali reikšti savo troškimus, meilę ir tt. Tad aš čia pabrėžiu: sergėkite savo balsą ir stengkitės, kiek galite, padaryti jį maloniu, gražiu.*

Labai daug priemonių yra miklint ir tobulint balsui. Daug yra kelių pasiekt augštam vaidilos solininko laipsniui. Bet... deja, mes Lietuvoje dabar tuo pasinaudoti negalim. Ir štai dėl ko. a) *Balso lavinimas, "nustatymas" yra pats sunkiausias iš visų kitų mokslo ir dailės šakų, nes dainavime turi dalyvauti protas ir jausmai.* b) Balso lavinti pats dainininkas negali, kadangi jisai negirdi, koks balsas iš jo išeina. c) Balsą lavinti gali gerai prityręs ir giliai apsišvietęs ir išsilavinęs senas pedagogas. d) Dainininkas privalo turėti geras gyvenimo sąlygas ir turi būti gerai pedagogo prižiūrimas. Svarbiausia, kad tas, kuris rengias mokytis ir atsiduoti vaidytauvei (scenai) tapęs solininkas, turėtų būti gerai ištyriamas:

1) Ar turi geras medžiagos balsui. 2) Ar turi bent dvigamos oktavos dar nelavinto balso. 3) Ar yra tvirto kūno, ypač ar tvirti plaučiai, nes tik sveikame kūne gali būti geras balsas. 4) Ar turi gerą muzikos klausą ir atmintį. 5) Ar turi vaizduotės ir ar yra muzikingas, ir tt.

Be auklėtojo profesorio, pabrėžiu *specialisto*, pagelbos balsas lavinti nepatariama, nes nėra paslaptis, jog ir geresnieji pedagogai kartais balsą pagadina. Besimokydamas dainuoti netenka balso, o tai baisu! Geriau manyti: "Galiu būti dainininkas-ė," ne-

gu "Pagadinau balsą". O jau kartą balso netekęs, jo neatgausi jokių ir jokių būdu. *Jokis specialistas buvusio, kad ir gražiausio balso, nebegrąžins!*

Taigi sakau: geriau būti mėgėju ir tikėti, kad tik su geru specialistu seksis balsas lavinti, negu lavinti su kuo nors ir nebūti tikram, jog nepagadinsi.

Bet-gi kiekvienas-a dainininkas-ė gali savo balsą padaryti tyresnį, tvirtesnį ir švelnesnį. Kaip minėjau, sveikame kūne gali būti sveikas balsas. (Pav. sugleręs įnagis niekada negalės duoti gero balso, o juk žmogus tai savo žavą "įnagis", nes pats iš savęs skleidžia garsus). Taigi visų pirmiausia reikia gyventi igienos taisyklėmis. *Gėrimas svaiginančių gėralų, rūkymas, šokiai labai, labai kenkia balso stygomis; aplanai, kiekviena gyvenimo nenorma labai kenkia balsui.*

Be to, reikia visada laikyti kojos šiltai ir sausai. Galva atvirkščiai — šaltai. Krūtinė ir juosmuo turi būti laisvi. Nuolata daryti gimnastiką, ypač krūtinės, kad gerai išdirbtum kvėpavimą. Kvėpavimas svarbiausias akstinas dainuoti. Taigi atkreipiu ypatingą dėmesį į kvėpuojamuosius organus. Kad priverstum balso stygas virpėti ir sudaryti balsą, privalu kad kvėpavimas eitų ir eitų teisingai ir kad būtų didelis jo išplaučių stumimas, spaudimas. Tad reikia gerai išlavinti krūtinės juosmens raumenis. Svarbią kvėpavime funkciją atlieka kvėpuojamoji gerklė — trachea. Organai, kurie kaip ir pasidalinę "darbą" balsui gauti, bus šie: *balso stygos, balso aparatas, plaučiai, iš kurių eina krūtinės nervas, kuris spaudžia orą, ir kvapo įtraukiamieji ir išpučiamieji nariai.*

(Pabaiga bus.)

— o —

Pr. Genys.

ŠTAI....

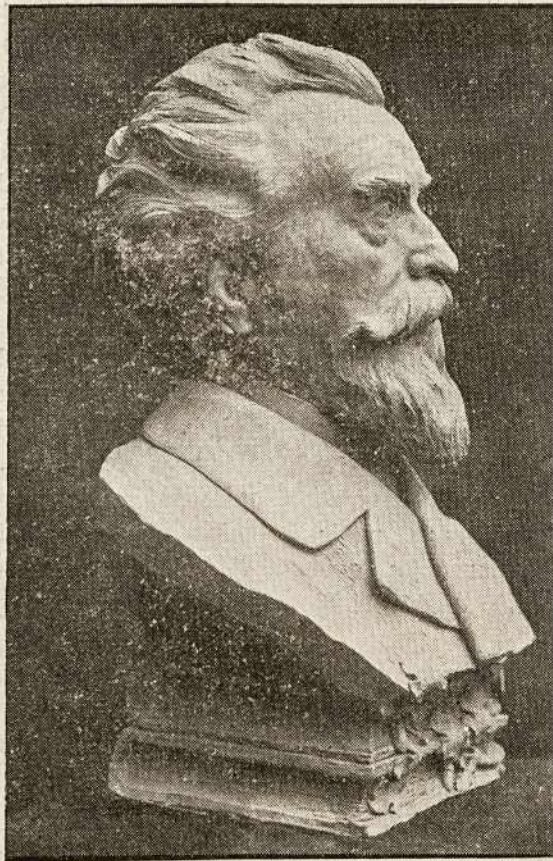
Štai sesės darželis, priaugęs rūtelį,

Lelijų ir rožių baltų?..

Štai mirta iš lango, ten kiek dievmedelių

Ir daugel gėlelių kitų!..

Telšių Gimnazija.

Biustas D-ro Jono Basanavičiaus.

(A. Aleksandravičiaus skulptūra).

Ibis.

KUNIGAS.

(Mūsų gadynės vaizdeliai)

Taša iš No. 3(97)

IV KURSAS.

Atostogose klierikai.

Kelionė iš Kauno namų link kiekvienam buvo tik momentas, po kurio sparnais jiems tiek daug laukė širdingumo, meilės šilumos, kad, manytume, visą amžėlį ton pusėn keliaudamas klierikas nenuvargtų.

„Motutės, tėvukai, broliai ir kiti giminės tik ir traukė kóznas savo pusėn, kad „kunigėlis“ jiems pakartotų, kada, kaip, kaip grā-

žiai Vyskupėlis jiems davė karūnėles (tonsuras); nors ir nuobodžiai kur's tą-patį pasakojimą antrindavo, bet nieko neveiksi — reikėjo pasakoti.

Jaunutis klierikas, pirmą syk namon pavažiavęs, kaip tame liaudies žaisle, ėjo nuo vieny pas kitus, arba tiesiog jį visi ant rankų nešiojo. Manytume, vaizdelis visiems yra aiškus, kai dainuojama, ratan sustojus:

“Eina žiedas per rankytes, per rankytes,...

Jūs, mergaitės, saugokitės, saugokitės,

saugokitės"... nes pas ką sugauna ziedą, tam reikia stoti ratan jo sugaut iš kito rankų... Štai kaip buvo rūpinamasi apie "kunigėlio" gyvenimą seminarijoje esant!..

Švenčių sulaukęs, kiekvienas klierikas stengdavosi jas sutikti taip, kaip reikalavo seminarijos regula. Motutė, išgirdusi, kad jos sūnelis nevalgęs, per šaltį bažnyčion važiuos, net verkt buvo bemananti, bet tėvas ją suramino, primindamas aiškiu balsu, kad "kunigėlis" arbatytės gaus klebonijoje. Tai jai ir užteko, nes klebonijoje gerti arbatytė nebykam, o tik tokiems angeliukams, kaip josios Joniukas...

Klebonas, tiesa, šaltas buvo vaišinti pirmo kurso klierikus, bet nudavė kuogeriausią priimąs svečių nebūvėlį, nes turėjo asmenių reikalų — užsakymus Kaune, kuriuos per grįžtantį klieriką rengėsi pasiūsti, kad nereiktų grivinos išmesti pašto markutei.— Et, parašytum, žmogus, gromatą, ale beg dabar žmonės: pasityčios, skaitydami, iš mano rašto... Gal-gi dabar besuvaikysis visus "prašmatnumus" mūsų neva "tiligentų!?", mąstydamas sau pusbalsiai prabaščius; žodžiu — tai kas kita: per pusvalandį vis pasakysiu klierikui taip, vadinasi, ko man Kaune reikia.

Daug yra dar ir šandie Lietuvoje klebonų, kurie neprašo klierikų, kad užeitų klebonijon, vistiek ar jis bus valgęs, ar nors para burnoj nieko neturėjęs, bet tokių kunigaikščių iš Samojeđų karalystės kas-kart mažiaus besutinki. Mūsų laikais, daugiausia iš vyresniųjų kursų tarpo, randasi tokių klierikų, kurie iš bažnyčios eina tiesiog arbatnamin pusryčiauti; jei kartais klebonas — susiedas ir nugirsta prikišimą už tokį, nekultūrišką jojo su klierikais elgimąsi, tai esti jau vėloka bepataisyti.

Iš bažnyčios sugrįžęs, klierikas randa namiegius dar vis išėiginiuose rūbuose, kažko lūkuriuojančius.

Temstant, žiūrėk, ir priburba kiamas vežimų: mat ir iš kito kaimo giminės, pamatę klieriką-Joniuką taip gražiai tarnaujant prie šventų mišių, dasiprotėjo, kad reiktų apsilankyti klieriko kieme, nes jiems, geresnės kalbos nebeturint, parūpo "kunigėlio" paklausti, ar nenušalo jis kartais bažnyčio-

je rankelių... Čia visi, lig susitarę, čiupterėdavo klieriko tai kairę tai dešinę ranką; valandėlę palaikydavo savo delne, o paskui lig netyčiomis klausterėdavo: "Tai Vyskupėlis dar tamistos delnelių nepatėpė aliejumi, nes tuomet už pabučiavimą ir atlaidų galima 50 dienų pelnyti!.."

Tuo pačiu metu visi sužiurdavo ton pusėn, kur smalsus giminė kalbasijosi su klieriku, nes pastarasis norėjo neduot, o teta — bučiuot "kunigėlio" rankutę, nors dar Vyskupėlio ir "nepatepta aliejais"... Galop pabučiavo kurį nors piršto kramplį, raudonuojant iš keblios padėties klierikui, ir iš džiaugsmo jojo mamytėi.

Kiek-gi tų Kalėdų, nors taip lauktų! Dvi dieni švenčių, tarpšventys — vėl nedėlia; Trys Karaliai... ir vėl važiuok, vargše, vargo vargtų, kol nesulauksi kitų, ilgesniam laikui, atostogų.

*

Nuo pat gaidžiagisčio mamytė sukurijsi po namus labai susirūpinusiu veidu, kuriame bruoželiai pasitenkinimo ir nuogaščio kaitaliojsi pavymui. Kada ji įdėjo kietai-kietai suspausto sviesto suodynėlį, valandėlei juo gražiavosi, bet tuč-tuojaus, palikus rišulį, bėgo parnešti rūkytos dešros galą; pritaikius vietelę pačiame rišulio dugne, prisiminė sūrio džiovinto neįdėjusi, todėl vėl kaž-kur iš grįčios porai minučių iš-tursino...

Namai dar nesukilo, tik pusbernis padavė kiek arkliams abrako, kad šauniau muistytų žirgeliai galvas, "kunigėlį" pavėzinant lig stočiai.

Tuo pat metu, kad vyresnioji duktė sukėsi apie krosnį, ruošdama skanesnius pusryčius, kada motina, it katė su vaikais, vaikštinėjo be perstogos, rankiodama sūneliui įdėlį; kada senyvas tėvukas traukė savo draugę — pypkele, atsirėmęs alkūnėmis stalo lentos, tik retkarčiais žvalgydamasis pro apšalusius lango stiklus, ar kartais neušta diena, mūsų jaunutis levitas dar tebemiegojo minkštučiame patale, nors kaž kodel ne labai ramus tai buvo miegas, kaip visų prieš kelionę.

Kuomet jau langų stiklai pradėjo balzganai mėlynuoti, tėvas perėjo per grįčią

pora-syk; iškrapštęs pypkę ir ištekinęs syvus, kurie buvo pradėję "cukravotis", kad traukiant dūmus, rodėsi, trys katinai pasta-lėj būtų užmigę pūruodami, prabilo pusbal-siu, kad laikas jau rengtis kelionėn.

Motina, supratusi tėvo mintį, glostyda-ma senuko petį, atsakė: "Tegul dar primin-ga, mūsų balandėlis; juk dar daug laiko — paspėsite nuvažiuoti"..

Kiek tame pasakyme buvo įdėta širdies ir meilės, tai, tik motinos širdį turint, gali-ma suprasti, o vienok...

Už valandėlės reikėjo kelti klieriką.

Nors septynias sieninis laikrodys jau senokai buvo atbarškinęs, stebėtina — jau-nasis levitas neišbudo.

Pajutęs riaukšlėtos motinos rankos švelnutį glostymą, pravėrė mieguistas akis ir, prispaudė prie lūpų taip karštai, rodos tai tebebūtų buvęs sapno objektas, kurs ne-leido jam išbusti taip ilgai, kaip malonus mirażas, kada sapnyje juo gėriesi...

Tyliai apsirengęs, galvos tik linkterėji-mu pasveikinęs sukilusius namiegius, klie-rikas prausėsi labai susimąstęs. Šukuoda-masis, jis taip spaudė prie odos šukų dan-tis, lig rodos būtų norėjęs pasiekti smege-nų, kurios nieku būdu nevirpėjo matyto sap-ny vaizdo stygomis. Koks tai buvo sapnas, ir kodėl mūsų levitas jį norėjo prisiminti, Dievas nežino, aišku tik buvo be žodžių, kad objektas painiojosi su seminarija ir atosto-tojų pirmaisiais išpūdžiais.

Susėdus pusryčiauti, kalba visiems ne-sirišo, nes jaučiama buvo namiegiams ir klie-rikui, kad laikas grįžti kasdieninių rūpesčių ratan. Motinos paakiuose matėsi kartais blizgant ašara, o tėvas — draskė pakaušį, kad vėl reikia sūnui duoti pinigų...

Dar tik mokslo pradžia, ir Dievas žin' ar "išmoks kunigu", o čia reikia duoti pilna sauja, kadir paskolinus iš susiedo.

Gaila buvo motinai vaiko, kurs sakėsi būk juos nelabai kaip toj seminarijoj užlai-ko, bet užtat jinai pridėjo rišuliukus sausa-kimšai.

Klierikas... ramino save mintimi, kad atostogų bus ir vasaros metu, o lig pavasario vis dar nedingsiu...

Kada mūsų "kunigėlis" įsėdo traukinin, jį visai priešingos mintys apnyko: iš Kauno važiuojant buvo kas-kita, o dabar — vėl kas-kita.

Seminarijos butis į keturis mėnesius bu-vo jį gerokai fiziniai iščiulpus; dabar, rod's, buvo kiek atsigavęs, bet tos atostogos — a-tostogos!..

Jis gal tikėjosi rasti namie kam-tai pa-sakyti daug-daug dalykų, kad parodžius jų gilesnę prasmę ir pasekmes iš jųjų dygstan-čias, bet namiegi, kaip matėme, visai kuo kitu "įdomavosi".

Kada traukinys pradėjo vėl dundėti, ro-dėsi jam, kad vėl grįžta kokion-tai neaiškion butin, o iš-po duslaus vagono ratų dundėsio lig veržėsi neaiškus palyginimas, būk tai krinta sušalusios žemės kupstai ant leidžia-mo kapan karsto...

Tik Kaišedoriuose įėję tan pačian vago-nan pažįstamieji, seminarijon grįžtantįs, draugai jį išbudino nuo apnykusių šaltų šaltų minčių.

(Bus daugiau).

Administracijos Pranešimas.

Šiuomi pranešame, kad "Vyčio" kom-pletų galima gauti "Vyčio" administracijoje (3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.) Kom-pletan įeina visi 1920 m. numeriai. Drobės apdaruose kainuoja \$3.50, o tvirtos skūros — \$4.50. Ypatingai kreipiame dėmę į kuopas, kad jos "Vyčio" kompletus įgytų savo knygynams. Tuomi paturtintų juos įdomia ir svarbia knyga.

Liet- Kat. Jaunimo sąjungos "Pavasa-ris" skyriai ir-gi užlaiko knygynus. Vyčių kuopos nupirkdamos po kompletą, gražią dovaną suteiktų idėjos draugams.

Kompletų apdaryta neperdaugiausia. Norintieji išigyti, pasiskubinkite.

P. M. J.

Pasaulio Stovis Prieš Kristaus Atėjimą.

(Tąsa iš "V." No. 3 (97))

Dvi giminės: Jūdos ir Benjamino pasilikusios prie Roboamo ir apimančios plotą apie 3,400 ketv. mailių su beveik dviem milijonais gyventojų, įkūrė Jūdos karalystę. Pastaroji, galima sakyti, sudarė (virtualiai) vieną gentį ir atsižymėjo išlaikyme religinės ir tautinės vienybės. Jos sostinė pasiliko Jeruzolimas. Šie ir kiti patogumai Jūdos karalystės pagelbėjo pranokti Izraėliaus karalystę virš 130 m., nes šiaurinė karalystė liko išnaikinta 721 m., gi pietinė da-
tesėsi iki 588 metų.

Nuo senai rengtas ir greit įvykintas minėtasai pasidalinimas, skaitėsi daug reiškančių nuotikiu žydų tautos istorijoje. Kaip paprastai galima buvo tikėtis, pirmutinė liūdna pasidalinimo pasekmė apsiereiškė nuolatiniame kare tarp Jūdos ir Izraėliaus karalysčių. Jeigu iškirsimė trumpą laikotarpį apie 30 metų, kuriame buvo daromos tuščios pastangos užmegsti draugiškus santykius savitarpinės moterystės ryšiais, tai visą laiką praleido nuolatiniuose karuose.

Antroji pasidalinimo pasekmė buvo tikėjimiškas ir doriškas nupuolimas. Žydų tautoje vienybę palaikė tikėjimas į vieną Dievą. Jeroboamas, dešimties giminių vadovas, manė, jeigu jo pavaldiniai vaikščios Jeruzoliman pagarbinti Viešpatį, tad jie gali kartais sugrįžti prie Dovidovo namų. Todel jis uždraudė Izraėlitams eiti Jeruzoliman, pastatė daug šventyklų ir įvedė naują Dievo garbinimo būdą auksinių veršių pavidale. Tas ir atidarė duris į stabmeldystę. Šalis taip nusilpnėjo, kad jokiū būdu nebegalėjo atsilaikyti prieš Aigiptiečių ir Assyriečių antpuolius.

Dievas nepaliovė rodęs išrinktajai tautai savo mielaširdystės. Nuolatos siuntinėjo jiems šventus vyrus — pranašus, kurie visokiais būdais skatino prie mėtavonės. Taip iš Dievo meilės, viešpataujant Akabui, kuris

nedorybėmis viršijo visus savo pranokėjus, Mozė apsiereiškė asmenyje Elijo. Elijas, vyras didis darbuose, drąsus kalboje ir persiėmęs uolumu išplatinimui Dievo garbės, reikalavo panaikinti stabmeldystę ir sugrįžti prie Viešpaties vieno ir tikro Izraėliaus Dievo ir užlaikyti Jo įstatymus. Savo kalbas bei pranašystes jisai patvirtino didžiais ženklais ir stebūklais. Bet kada jo pastangos pasirodė bergždžios, dvasia pranašysčių pasikeitė į skaudžius grąsinimus bei apskelbimus bausmių už nepasitaisymą. Nuo šiol ir visų kitų pranašų balsai, kurie laiks nuo laiko skambėdavo užkietėjusių žydų ausyse, buvo sutalkomi su Viešpaties nusprendimu.

Keturi pranašai: Izaijas, Jeremijas, Ezekijėlis ir Danielius yra vadinami didžiais, kiti dvylika mažesniais pranašais. Jonas, Amosas, Ozėjas, Izaijas, Abdijas, Joėlis, Mikėjas ir Nahumas gyveno beveik tame pačiame laike, daug maž apie 880—700 pirm Kristaus gimimo. Vienok "kieto sprando ir neapipjaustytų širdžių ir ausų" (Darb. VII, 51) Izraėlitams pranašystės nieko negelbėjo. Nusidėjimais ir stabmeldyste užtraukė ant savęs Dievo rūstybę ir 721 metais, t. y. beveik už pūstrečio šimto metų nuo pasidalinimo žydų karalystės į dvi dali, Assyrijos karalius Sargonas (721—705) sunaikino Izraėliaus karalystę, su jų sostine Samarija. Daug gyventojų (apie 27,290) paimta nelaisvėn ir šalis sukolonizuota Assyrijos gyventojais. Tie atėjūnai turėjo savo tikėjimą ir dievus. Nuo jų pradėjo užsikrėsti stabmeldyste užsilikusieji žydų tautos gyventojai, o vėlesniai ir atėjūnai susipažino su Mozės įstatymais ir žydų tikėjimu. Ypač pasidarė didelis kratynys, kada aėtjūnai pradėjo jungtis su žydais. Iš to pasidarė Samaritonų tauta, kuri neturėjo nei religijos nei politinės vienybės ir kuri žydų buvo laikoma svetima ir neapkenčia-

ma. (Jon. IV, 9, 27; VIII, 48). Tie, kurie gyveno Galilėjoj, vadinosi galiliejiečiais, o kurie gyveno Samarijoj — samariečiais.

Jūdų karalystė galėjo paimti iš Izraėliaus tautos sau pamoką, naudingą perspėjimą; bet jie nekuomet nemanė, kad Jėzus apleistų juos taip, kaip Izraėliaus gyventojų. Jozijas (640—609) buvo atnaujinęs bažnyčią ir sandorą su Viešpačiu ir visiškai beišnaikinęs stbmeldystę. Jis liko užmuštas Paraono Nechaus. Sostą užėmė Jozijo sūnus Joakazas (609), bet po trijų mėnesių Paraonas Nechao paėmė jį Aigipto nelaisvėn, o jo vieton paskyrė Joakimą (609—599), bet Babilionijos karalius Nabukodonosoras (605—562) pavergė šį nedorą rėdytoją ir jo sūnų Joakimą. Tada Jūdų sostą užėmė Matanijas (599—588), pramin-tas Sedekiju. Prie pastarojo žydai buvo atsidavę stbmeldystei ir biauriems darbams baisiau negu prie jo pirmtakūnų. Jie atsiskė klausyti pranašų: Jeremijo, Ezekijelio, Habakuko ir Saphonijo perspėjimų ir pamokinimų. Tad 588 m. Dievas galutinai nubaudė žydus už sandoros neišpildymą. Jų karalystė liko galutinai parblokšta. Nabukodonosoras išgriovė Jeruzalę, šauniasias bažnyčias sudegino, o daugumą gyventojų ištrėmė svetimon žemėn. Jeremijas ramino tuos, kurie liko savo namuose, gi Ezekijelis ramindamas lydėjo tremtinius.

Babilionijos vergija tęsėsi iki Kyru, kaip kad pranašas Jeremijas buvo kalbėjęs; ir ji buvo skaudžiausia žydams bausmė. Dabar jau troško gyventi sulyg Dievo įsakymų ir maldavo Jojo malonės. Troškimas ir viltis išsiliejo iš jų širdžių aiškiausiose varsose — Pranašystėse ir Psalmėse. Vargiai rasis kokia kita tauta, kurioje poezija kvėpuotų dieviška dvasia. Dievo įkvėptieji smulkmeniškai aprašo vargus ir viską kas tik paliečia Mesiją.

Išdidaus Babiliono puolimas irgi buvo pranašautas. Babilionijos valstybė perėjo į Kyro, Persų karaliaus rankas. Jis 536 m. išleido dekretą, kuriuomi pavelino žydams sugrįžti iš nelaisvės Palestinon ir atsistatyti bažnyčią. Taip-gi žydams buvo sugrąžinta brangūs indai, kuriuos kitados Nabukodonosoras buvo užgrobę.

Liuosybe pasinaudojo tik uolieji žydai. Daugelis iš jų pasiliko ant vietos, nes Persų karaliai į juos atsinešė gana švelniai. Babilionija virto antra "Žydų žeme", nes į Palestiną tegrįžo apie 42,000 žydų. Gavę liuosybę jie pasklido po visur, ir susiskaldė į sektas. Jie susiprato blogai darę, pripažino Dievo teisybę ir džiaugėsi, kad išsipildė Jeremijo pranašystės. Taip-gi prisiminė Danieliaus pranašystes, kad už 70 metų savaičių nuo žydų paliuosavimo iš vergijos (Dan. 9.), ateis Sūnus Žmogaus, pergals piktąją dvasią ir įsteigs savo karalystę. Ir vėl žydai ryžosi sugrąžinti Mozės įstatymus ir bažnytines apeigas. Tasai krypsnys apsireiškė Zarobabelio pasiuntinytėje, kuris vedė pirmuosius žydus grįžtančius iš nelaisvės. Da labiau rūpinosi išlaikymu žydų savistovybės Ezdras ir Neemijas. Sugrįžę iš vergijos žydai, atsistatė (515 m) bažnyčią ir praminė Zorobabelio bažnyčia. Samarijiečiai norėjo prisidėti prie atstatymo, bet kada žydai jų nepriėmė kaipo netikrų Abraomo ainių, šie baisiai įpyko ir daug pakenkė šiam darbui.

Naujoji Jeruzalės bažnyčia buvo menkesnė negu Saliamono ir Švenčiausioje vietoje nebuvo sandoros skrynios, kadangi buvo žuvusi vergijos laiku. Pranašai Hegeus ir Zacharijas suteikė žydams didelį džiaugsmą, jog į tą bažnyčią įžengs visų tautų Laukiamasai ir kad ji viršisianti bažnyčią Saliamono. Ezdras buvo kitu Može, o Neemijas buvo grąžintojas įstatymo ir garbinimo Viešpaties naujoj bažnyčioj. Jiedu sutvarkė religinį žydų gyvenimą. Bet atnašavimai naujoje bažnyčioje buvo netobuli. Malachijas (jis mirė 401 m. prieš Kristų) pranašavo, kad netolygoje ateity prasidės atnašavimai Dievui nekaltos, tyros aukos netik žydų Jeruzalės bažnyčioj, bet visame pasauly nuo užtekėjimo saulės iki nusileidimo. (Mat. 1, 11). Jis dvasios akimis matė netik Mesiją, bet ir pirmtakūną... (Mal. 3, 1), ir pranešė, kad jau daugiau pranašų nebebus, nes įstatymai ir pranašystės apėmė visą kas tik buvo reikalinga žmogaus dvasiniam gyvenimui.

(Daugiau bus.)

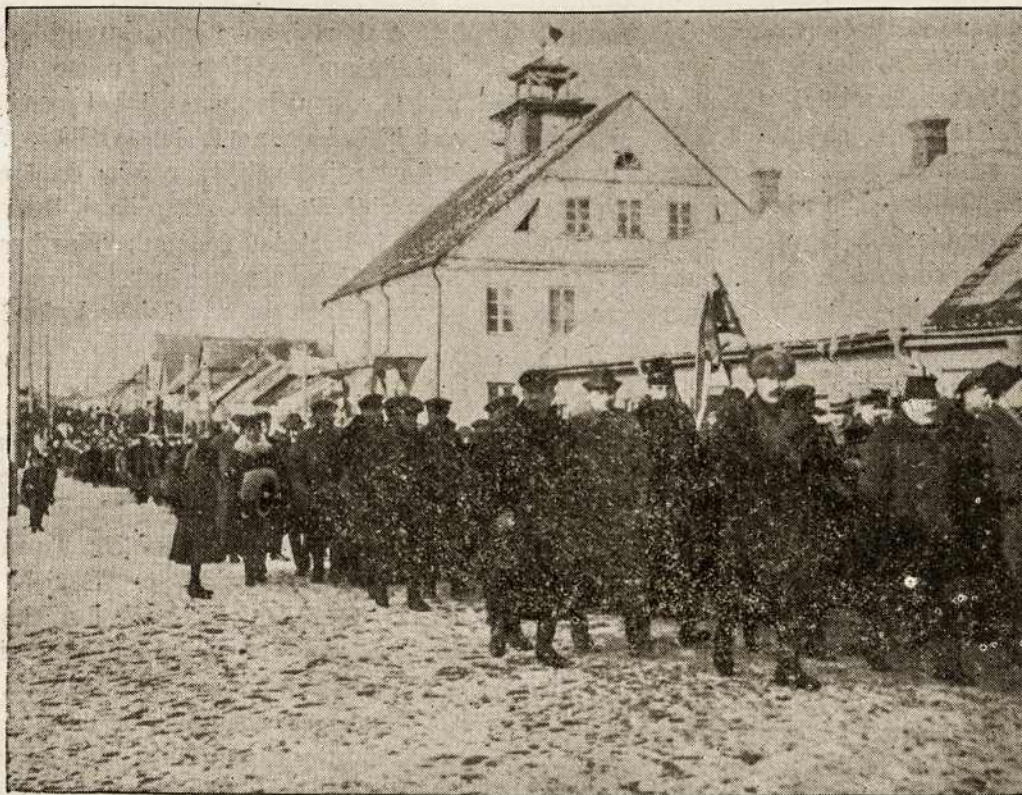
Lietuvos Nepriklausomybės Trijų Metų Sukaktuvių Šventė.

VASARIO 16 DIENA RASEINIUOSE.

Raseiniuose Lietuvos nepriklausomybės šventė š. m. vasario 16 d. švęsta labai iškilmingai. Miesto gatvės ir namai buvo papuošti vainikais, eglėmis ir tautinėmis vė-

bevaldo, kad tas yra mums neapkenčiama ir mes nenurimsime iki jų neatgausime.

Tą pačią dieną vakare vietos klube ir kino salėje buvo surengtos paskaitos, spektakliai ir pasilinksminimai, kuriuose daly-

Rasainiai, 16 d. vasario, 1921 m. Vyriausybių ir žydų bendruomenių atstovai.

liavomis. Pradžia padaryta 10 val. ryta. Bažnyčioje pamaldomis. Paroda prasidėjo 11 val. nuo prekyvietės. Dalyvavo vietos komendantūros kareivių kuopa, šaulių kelios kuopos, įvairių valdžios ir visuomenės įstai-gų atstovai, mokyklos, draugijos — visi su savo vėliavomis ir iškabomis. Pasakyta daug kalbų ir jose paliesta opiausi mūsų dabartinio gyvenimo klausimai. Gražiai kalbėjo apie bendrus Lietuvos reikalus gudu atstovas ir žydų rabinas — pirmas rusų, antras žydų kalba. Baigiant parodą vienoje kalboje buvo pažymėta, kad ši mūsų šventė nėra dar pilna, nes Vilnių ir Klaipėdą svetimi

vavo tiek žmonių, kad kai ką prirėkė net paantrinti. Paskaitose buvo iškeltu du klausimų: 16 vasario šventės istorija ir Laisvės Paskolos realizavimas.

Em—ka.

Telšiai. 16 d. vasario čia įvyko nepaprastos manifestacijos dėl trijų metų sukaktuvių Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo. Rytmety bažnyčioje prie Šv. Antano, trims kunigams laikant mišias, buvo iškilmingos pamaldos. Joms baigiantis trukšmingai užgiedojo: "Te deum". Nepaprastas vargonų ūžimas ir koro sutarimas atvėrė žmo-

nių širdis ir iš sujundintų visų krūtinų begalinė malda plaukė prie Aukščiausiojo. Visi lietuviai patrijotai šiandien karštai meldėsi Visagaliui ir prašė jaunutei, laisvai Lietuvai ilgiausių gyvenimo amžių.

Po mišių pamokslą tai dienai pritaikintą pasakė gerb. Kun. Korzonas.

Po visų pamaldų, išėjus laukan, pasirodė daugybės organizacijų su savo vėliavomis ir simbolais. Kiekviena organizacija stovėjo savo eilėje ir pavyzdingoje tvarkoje. Pirmoje aikštės vietoje stovėjo Telšių komendantūros kareiviai "Šautuvu gerbk". Antroje aikštėje stovėjo Telšių skyriaus Šaulių sąjunga ir-gi su šautuvais ir savo vėliava. Toliau sekė gimnazistai-ės, gaisrininkų organizacija ir jų orkestras. Paskui žydų bendruomenė ir jų gimnazijos mokiniai. Ir ant galo kitos Telšių organizacijos. Visų beveik krūtinės buvo papuoštos tautinėmis vėliavomis. Nors šaltis beprotiškai spirgino, bet visi kantriai klausė M. Jurgelio (apskrities viršininko) gražios prakalbos. Jis gražiai ir trumpai peržvelgė visus Lietuvos tautos įvykių laikotarpius. Prakalbą užbaigė lietuvio patrijoto žodžiais: "Lietuva buvo ir bus, ir nekuomet nežus." Tiems jo žodžiams pritarė energingos publikos rankų plojimas ir šauksmas: "Valio! Lietuva".

Antroje vietoje prabilo J. Gedminas, grįžęs iš Amerikos ir Telšių gimnazijos mokytojas. Jis išreiškė nepaprastą savo nudžiugimą ir didelį nusistebėjimą, radus tėvynę kaip reikiant susitvarkiusią. Taip-gi jis išreiškė džiaugsmą, kad jau Lietuva stoja į ketvirtuosius savo nepriklausomybės metus. Tarp kit-ko prabilo: "Štai Telšių gimnazija, tai mūsų tautos viltis ir vienintelis išganymo žiedas." Opūs gimnazistai tuomi liko patenkinti ir kiekvienas nuo šiandien rengėsi pradėti naujus savo gyvenimo metus, daugiau dirbti tėvynei.

Seka trečia prakalba nuo žydų bendruomenės. Kalbėtojas (žydas) išreiškė žydų prielankumą Lietuvii tautai.

Po šitos prakalbos reikėjo skirstytis ir baigti, nes beprotiškas šaltis neleido žmonėms ilgiau išturėti.

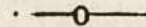
Visų namų aikštės buvo papuoštos tautos vėliavomis ir visi žmonės interesingai

praleido tautos šventės dieną.

Vakaru buvo L. Gyn. Komiteto vakarėlis. Jo programa susidėjo iš prakalbų ir koro koncerto. Labai daug įdomumo suteikė p. J. Košio paskaita. Ypač sujūdino jis publiką baigdamas poeto žodžiais: "Petytys-gi į petį, na, vyrai, už mylimą šalį... Prikelkime Lietuvą mūsų." Šituos jo žodžius pagavo trukšmingas publikos rankų plojimas ir šauksmas: "Valio"!

Vakarėlį apleidome kupini įspūdžių ir atsiminimų. Eidamas namo pastebėjau mieste, namų languose, labai gražių vaizdų: ant kiekvieno namo lango žibėjo dvi žvakės ir ir tautinė vėliava prieky darė nepaprastą reginį. Parėjęs namo ilgai, ilgai dar svajojau ir kartojau žodžius: "Kas bus, kas nebus, o Lietuva nepražus".

Grigas Valančius.

Utena. Prieš karą Utenoje buvo miesto mokykla. Karo audrai užėjus, kaip visos mokyklos, taip ir Utenos liko uždaryta. Tik pasidarbavimui a. a. kun. Pr. Turausko pradžioje 1917 m. atidaryta "Saulės" progimnazija. Išpradžių buvo tik dvi klesės ir jose mokinosi apie 50 mokinių. Antrais metais skaičius mokinių jau siekė net 150.

Šiuosmet, pastangomis kun. V. Butvilo, augštesniųjų skyrių mokiniai suorganizavo Ateitininkų kuopelę. Išpradžių kuopelė mažai veikė. Dabar-gi jau galima pasidžiaugti, nes surengta keletas vakarų ir įsteigta knygynas. Šiandie visi Utenos progimnazijos mokiniai yra ateitininkai. Priešingų nuomonių kol kas nesimato.

Be to visi Utenos ateitininkai dalyvauja šaulių darbuotėje ir Gynimo Komitete. Reikale jie žada stoti į tėvynės gynėjų eiles ir eina karo mokyklą.

G. Ažuolas.

Mokytojas: Juozaiti, tu ne savo sėdynėje esi. Delko užėmei kito vietą?

Mokinys: Juk žinai, mokytojau, kad du kūnu negali užimti tuo pačiu laiku vieną ir tą pačią sėdynę.

Dailininkas Jonas Šileika.

Dailininkas Jonas Šileika.

Dailininkas Jonas Šileika yra sūnus Vinco Šileikos motinos Marės Baltrušaičiūtės (Šlekienės) iš Juodagonių kaimo, Dabrovėlės (dabar Lekėčių) valsč., Naumiesčio apsk.

Dar mažas būdamas jau pradėjo su paišiuo piešti. Mokykla buvo už trijų viorstų, tat namie tėvukas, arba podzius — dėdė Jonas Šileika, Plokščiuose, mokino jį skaityti, rašyti. Pastarasis mokėjo gražiai piešti, tat ir Joną mokindavo.

Vienuoliktus metus eidamas įstojo pradinėn mokyklon, kurioje labiausia jam sekėsi piešimas, už ką mokytojas tankiai jį pagirdavo.

Pabaigęs mokyklą, tėvams leidžiant, išvažiavo Amerikon pas savo giminaitį kun. Moleikaitį. Čia su jo pagelba įstojo lenkų kolegijon Detroit'e, Mich. Būvant kolegijoj per keturis metus lenkai mokytojai patėmyjo jo piešime gabumus ir patarė važiuoti Lenkų Dailės Akademijon Kriokavon. Toje kolegijoj tankiai lenkai įzeisdavo lietuvius už lietuviškumą. Vieną kartą visi lietuviai sustreikavo ir Jonas daugiau jau kolegijon negrižo.

Nuvykęs į Valparaiso, Ind. kolegiją ir pabuves joje du metu, įstojo Chicagos Dailės Institutan (Art Institute), kurį į keturis

Liaudies daina *Lia naktelė* *Alkūtinės*
 2. tempo (Nisiam chorui)

Lia naktelė per naktelė ai miškelio
 ne-mie-gau.

Lia naktelė per naktelė
 ai miškelio ne-mie-gau ne-mie-gau
 2. tempo

2. tū mīgū nemi-gau, ant šio gilio prarymū
 3. padū tū mī sūkvūlī, al mārā, medidī.

Iš Lietuvos.

Stakiai 10 vasario, 1921.

BRANGŪS VYČIAI-TĒS:

Jau trečia savaitė, kaip gyvenu tėvynėje, Lietuvoje, kurios taip labai ilgėjaus. Apie jos padėtį nieko dar nepatyrčiau. Vienas tik dalykas man aišku, kad Lietuva neapsakomai buvo karo sunaikinta. Skurdą, vargus ir nelaimes, kurios slėgė mūsų brolius karo metu, nepajėgs apsaityti nė geriausias kalbėtojas, nė gabus rašytojas aprašyti. Kad viską tinkamai suprasti bei atjausti, reikia pačiam būti Lietuvoje ir prisiziūrėti, kaip gyvena tie, kurių turtą vokiečiai sunaikino. Tiesa, kai-kurie ūkininkai jau pradeda įsigyventi, bet tik kai-kurie. Mažesnių ir bežemių padėtis tikrai yra sunki.

Apšvieta kai-kuriuose Lietuvos kampečiuose ir-gi žemai stovi. Stoka inteligentų—vadovų. Jaunimo daug. Iš jų vienas, kitas su pasišventimu dirba bažnyčios, tėvynės ir visuomenės naudai, bet tai lašas jūroje. Kad sujunginti visą bažnytkaimį ir kaimų jaunimą, pastatyti jį ant kelio, vedančio

į gerbuvi; kad pritraukti kiekvieną jaunuolį bei jaunuolę prie naudingo darbo, apart gyvo žodžio, reikia jiems spausdinto: knygų, laikraščių.

Užtai, brangūs Vyčiai-tės, neatsisakykit ištiesti Lietuvos jaunimui pagalbos ranką švietimo reikale. Jums visuomet rūpėjo Lietuvos likimas. Daug nuveikėt ir vis dar veikiat tėvynės labui, tad yra viltis, kad neatsisakysit ir nuo šio svarbaus reikalo. Daug yra Lietuvos bažnytkaimių be knygyno, o jei kur ir yra, tai menki. Aš suprantu, kad be laikraščių ir knygų nekuomet nepakils apšvieta ir kaimų jaunimas, neturėdamas progos apsišviesti, priverstas bus žūti tamsybės prabangoje. Kuodausiai siųskit Lietuvon gerų katalikiškų knygų ir laikraščių savo giminėms, pažįstamiems į bažnytkaimius, kaimus, kad visiems, kurie nori per save apsišviesti, lengva būtų ir prieinama.

Na, šiuom kartu sakau Sudiev!..

Visiems L. Vyčių organizacijos nariams

linkiu kuo-geriausios kloties, o organui "Vyčiui" didžiausio pasisekimo.

Su pagarba,

Stasys K. Drotvinas, Vytis,

Stakiai, Šimkaičių valščiaus,

Raseinių Apskričio.

LITHUANIA.

LAIŠKAS "VYČIO" REDAKCIJAI.

Mes jau trečiu kartu kreipiamės į Amerikos lietuvių visuomenę ir laikraščius, nurodydami tą didį darbą, kuris yra atliekamas kariuomenėje švietimo srityje. Bet deja, ne iš visų sulaukėme užjautos ir materialės pagelbės. Šiuo kartu kreipiamės į gerb. "Vyčio" redakciją, prašydami, savo vardu paraginti Amerikos lietuvių visuomenę, teikti pagelbą kariuomenės švietimo reikalui kuo kas išgali: knygomis, laikraščiais bei doleriais, kas bus dėkingumu priimta ir išskirstyta veikiančios armijos dalyse.

Asmeniai prašau "Vyčio" redakcijos siuntinėti literatūros Skyriaus adresu, jei išgalite, po 50—100 egz. Tamistų laikraščio, kuriuos tuojaus išsiuntinėsimė kariuomenėje.

Taip-pat prašau paskelbti "Vyčio" skiltyse mainais mūsų leidžiamus "Karį" ir "Atspindžius" ir mainomis atsiųsti savo skelbimą.

Kapitonas *Steponaitis,*

Literatūros Skyriaus Viršininkas.

Valdininkas *J. Andziulis,*

Švietimo Dalies Viršininkas.

No. 234

Vasario m. 10 d., 1921 m.

Kaunas.

Literatūros skyriaus švietimo reikalui kiekvieno "Vyčio" num. siunčiame po 10 egz.

"Vyčio" adm.

Vyčiai ir Pavasarininkai.

Chicagos Apskričio Lietuvos Vyčiams.

Mes, Liet. Kat. Jaunimo Sąjungos "Pavasaris", Raseinių skyrius, reiškiamo padėką jums, Chicagos Apskr. Liet. Vyčiai, už prisiųstą mums laikraštį "Vytis", ir džiaugiamės Jūsų noru, kun. Karoso išreikštu, mūsų visuotiname susirinkime 30-I-21 užmegsti su mumis ryšius. Tai mums duoda daug moralės paramos. Atmindami, kad ir Jūs turite tas pačias idėjas, mes jau dabar jungiamės dvasia su jumis, toli antroje pusėje žemės kamuolio gyvenančiais, ir dvigubai galingesni jaučiamės.

Gėrėdamės jūsų organo puikumu, mes suprantame, kad Jūs, gyvendami turtų šalyje ir materialiai tvirtesni būdami, reikalui esant mums padėtumėt. Mes-gi galėtume teikti Jums žinių, vaizdelių iš savo gyvenimo, galėtume pagaminti gražių Dubyso pakalnių paveikslų Jūsų iliustruotam organui ir kitką.

Tiesiame ir mes savo ranką ir karštai spausdami mums jau paduotą Jūsų, norime pasilikti su jumis vienybėje.

Liet. Kat. Jaun. Sąjung. "Pavasaris" Raseinių skyriaus vardu,

Pirmininkas *K. M. Grubys,*

Sekretorius *Kun. Butrimas.*

Šitas laiškas buvo skaitytas Apskričio susirinkime bal. 3 d. ir priimtas dideliu rankų plojimu. *Red.*

Pranešimas.

Lietuvos Vyčių Connecticut Apskričio svarbus suvažiavimas įvyks balandžio 17 d., 1921 m. 1 val. po pietų, parapijos svetainėje, 41 Capital Ave., Hartford, Conn.

Kviečiami atstovai ne tik nuo tų kuopų, kurios gerai gyvuoja, bet ir nuo tų, kurios laikų priežaščių dėlei buvo pakrikusios. Kuriose kolonijose dar nėra Vyčių kuopos, kviečiame veiklesnį jaunimą dalyvauti tame suvažiavime. Susispietę į kuopas po Vyčių vėliava didelius darbus galėsime nuveikti.

Smagu matyti pavyzdžius, kaip Vyčiai veikia kitose kolonijose ir kaip kelia lietuvių vardą sveitintaučių akyse.

V.N.Vasiliauskas, L.V.Conn. Apsk. pirm.

Daugiau Meilės.

Ar girdi, jaunime, kaip atgaivinto Lietuvos kūno pulsas gyvai plaka? Plaka jis vien dėl tavęs. Bet ar tavo širdis, tavo pulsas atsako jos plakimui? Ar tavo meilė yra lygi jos neišsemiamam šaltiniui meilės, kurios dvasia sutvirtinti jos sūnus tolymuose rytuose, keisdami šaltį ir kitus nedatekius, kaujasi su netekusiais doros ir žmogiškumo priešais? Sustok valandėlei pagalvoti apie šiuos klausimus, o pagalvojęs lengvai ir greitai pats sau atsakysi: Jei iš širdies ir su pasišventimu dirbu tėvynės labui, jos meilei pilnai atsakau savo meile; gi-jei priešingai, jos nebemyliu, ją žeminu, skriaudžiu, liekuosi jos išdavikas. Išdavikas! delko? Vien dėl to, kad ji mane myli...

Nelaimingas sūnau, duktė, jei save priksirsi prie šio pastarojo tavo vaidentuvės atsakymo. Kuomi gi išlyginsi jai padarytą skriaudą ir skriaudą tiems, kurių krauju ir gyvybe veržiasi ta meilė iš kokio šaltinio?

O, koks tai užgaunantis jausmus klausimas!

Pirm negu žengsi žingsnį toliau, atsakyk, kad tavo sąžinė tavęs nekankintų. Bet žinok, kad pakol neišlyginsi savo skriaudos, nepasiliuosuosi, nesidžiaugs laisve tavo siela. Ir, štai, liekiesi kankiniu, dvasios vergu vien dėl to, kad tėvynės meilę paniekini, kad patsai palikai be Meilės.

Kol nevėlu, stengkis tą skriaudą išlyginti, jei jos kaltas jautiesi. Apgailėk ją savo širdimi. Kaip tavo broliai savo krauju šlaksto Lietuvos žemelę, taip lygiai ir tu šlakstyk aukso ašaromis tą prieš tavo tėvynei prasižengimą, kol visos dėmės nuo jo neišnyks. Užpildyk visus griovičius, idant vėla į juos neįpultumei. Tuomet išnaudojaisi tavimi visa Lietuva.

Tik daugiau meilės, meilės ir dar kartą meilės. Lai mūsų širdis liepsnoja meilėje.

Antanas.

Geras Noras.

Kur jėgų ir gero noro nestokuoja, ten visados uždarbiui proga rasis.

PRISIDĖKIME PRIE "VYČIO" PUOŠIMO.

Nė vienas lietuvių laikraštis neišeina taip papuoštas atvaizdais (paveikslais), kaip "Vytis". Tos gyvų daiktų kopijos ne vien puošia ir daro gražų, įvairų laikraštį, bet aiškiai vaizduoja mūsų tėvynės, nūnai jaunios respublikos, gyvenimą arba nusistatymą ginti jos teises nuo puolancio prieš. Be to, kartas nuo karto telpa atvaizdai grupių ir mūsų vienminčių draugų Lietuvoje. Visi tie atvaizdai daro mums gilaus išpuodžio. Ir kuris-gi Vytis-tė, gyvendamas-čia pilkoje atmosferoje nenorėtų matyti tokių atvaizdų ir įsigilinti į juos? Nėra žodžių, galinčių išreikšti lietuvių jausmą, pamąčiusio nors atvaizdą iš tėvynės, kurios ilgai nematė, o taip labai ilgisi. Dėl to "Vytis" iliustruojasi, dėl to jis plačiai plinta po lietuvių namus; dėl to jį mėgsta net mūsų idėjos priešai. Tas daro dvigubą naudą.

Bet be kuopų paramos "Vyčio" puošti Lietuvos atvaizdais negalėtume. O tų atvaizdų ypač dabar nemažai "Vyčiui" atsiunčiama.

Bal. 3 d. Liet. Vyčių Chicagos Apskričio susirinkime, Ig. K. Sakalauskui (Sakalui) prisiminus, atstovai sumetė \$15.35 auką papuošti šitą "Vyčio" numerį. Tikimės, kad mūsų balsan atsilieps ir kuopos. Laukiame.

"Vyčio" redakcija.

— o —

LIETUVOS VYČIŲ SEIMAS.

Nors Centro valdyba oficialiai dar nepranešė organe, kada šiuosmet bus Vyčių Seimas, bet Chicagos Apskritis jau rengiasi ir, matyt, nebe Centro valdybos žinios. Sulig chicagiečių rengimosi, devintas Vyčių Seimas šiuosmet bus liepos 5, 6 ir 7 dienomis.

Nežiūrint, kad liepos pradžia dar toli, bet darbas gana sparčiai varomas. Chicagos Vyčiai tikisi įrengti tokį Seimą, kokio nebuvo dar Vyčių istorijoje. Ir nenuostabu. Devynios stambios kuopos pačioje Chicagoje

sudaro Apskritį. Apskritis turi išrinkęs generalę komisiją. Šita pasiskirs-tė į mažesnes komisijas ir laiko posėdžius, daro pranešimus bei ruošia naujus plenus.

Pastarame generalės komisijos posėdy, kovo 31 d., įvairių komisijų pranešimai ro-dė, kad Seimo posėdžiai bus viename aris-tokratingiausių Chicagos viešbučių — La-Salle. Prieš Seimą (liepos 4 d.) rengiama milžiniškas išvažiavimas (gegužinė) į Bea-verly Hills. Išvažiavimo programoj įeis Apskričio koras, Atletų (svaidininkų) sky-rius. Bus lenktynės ir tt.

Antrą Seimo dieną (liepos 6) dideliame vidurmiesčio teatre—Aryan Grotto Temple — Apskričio koras statys scenoje operą “Kornevilo Varpai”.

Paskutinę Seimo dieną (liepos 7) tame pačiame viešbuty — Red room — (raudo-nam kambary) ruošiamas pokylis 200 asme-nų. Pakylio programą sudarys visos Chica-gos dailininkų pajėgos. Žodžiu, per tuodu vakaru kaip Seimo atstovams, taip ir sve-čiams bus parodyta, kuo gali girtis ir di-džiutis didelė Chicagos lietuvių kolionija.

Šiuo syk tik paviršium prabėgau to, kas Chicagiečių rengiama. Vėliaus manau, presos komisija patieks daugiau ir platesnių pranešimų.

Beje, bal. 3 d. Apskričio susirinkimo nutarimu, visas Seimo pelnas skiriamas į-steigimui nuosavos “Vyčiui” spaustuvės.

Jonukas.

Šviesos Spinduliai.

Surinko ir liuosai vertė A. K. Tauragis.

LAIKAS.

Pasinaudokite iš pat pradžios dabarti-ne valandėle; nes esame seni, ir mūsų grei-čiausius nutarimus negirdžiama ir begarsė Laiko koja pavagia, mums jų nesusėjęs į-vykdinti.

Shakespeare.

Praeitis ir ateitis geriausia išrodo; gi dabartiniai dalykai blogiausia.

Shakespeare.

Laikas turi garbės besiginčijančius ka-ralius apmalšinti, melą atidengti ir tiesą švieson išvesti, pridėti laiko antspaudo se-niems daiktams, pažadinti rytą ir naktį ser-gėti, skriaudiką spausti kol atsiteis, valan-domis augštus namus sutruškinti ir į dul-kes paversti jų spindančias aukso bokštus.

Iškilingus monumentus kirmėlių sky-lėmis pripildyti, užmiršimą daiktų pūvimu šerti, senas knygas suteršti ir turinius per-mainyti, senų varnų plunksnas išplėšti, se-no ąžuolo syvą išdžiovinti, ir šaltinius numy-lėti, seno amžiaus plieno nukaltus įvairumus sugadinti, ir Laimės apkvaitusį ratą apsuk-ti.

Padaryti kūdikį žmogumi, žmogų kūdi-kiu, užmušti tigrą, kuris užmušinėjimu gy-vena, vienragį ir liutą prijaukinti, pamėgž-džioti apgaulingus, kurie savimi apvilti, ar-toją gausiu derliumi pralinksinti ir bai-sius akmenis mažais vandens lašeliais su-trupinti.

Shakespeare.

Mes esame laiko paveldėjai.

Shakespeare.

Laikas jaunuomenės rožę pakerta ir dailumo kakteje raukšles išmeigia.

Shakespeare.

.... neišverstini akmenįs nėra taip stip-rius, nė plieno vartai taip tvirti, kad Laikas jų nesunaikintų.

Shakespeare.

Kokia stipri ranka laiko greitą koją gali sulaikyti? Arba, kas jam dailės gadinimą uždraus?

Shakespeare.

Laikas, kurio milijoniniai atsitikimai tarp priesaikų įsiskerbia, ir karalių nuosprendžius apmaino, pasuka stiprias mintis prie dalykų atmainymo.

Shakespeare.

Laikas, tai tas senas teisėjas, kuris visus prasikaltėlius perkratinėja.

Shakespeare.

.... mintis, tai gyvenimo vergas, o gyvenimas, tai laiko kvailys; ir laikas, kuris visą pasaulį peržiūri, turi sustoti.

Shakespeare.

Laikas išriš, ka supinta apgavystė slepia.

Shakespeare.

Žmogus, tai savo laisvės valdonas; Laikas-gi jų valdonas.

Shakespeare.

Kiekviena valanda tam dalykui tarnauja, kuris joje gimęs.

Shakespeare.

Laikas yra prasiskolinęs, ir metlaikiui yra daugiau skolingas nekaip vertas. Ištikrųjų, da jis ir vagis: ar negirdėjai žmones sakant, jog Laikas nakčia ir diena užsivogdamas ateina.

Shakespeare.

Laikas tai viso gero slaugotojas ir gimdytojas.

Shakespeare.

.... laikas, it mados šeiminkas, kuris lengva ranka su išėinančiu svečiu atsisveikina, o su išskėstomis, it lėktų, ateinantį priimą.

Shakespeare.

Dailumas, gabumas, augšta kilmė, kaulo stiprumas, tarnystoje užsitarnavimas, meilė, draugavimas, mielaširdystė yra pavydaus ir šmeiziančio laiko paveldėjais.

Shakespeare.

Laikas ir valanda per šiauriausią dieną bėga.

Shakespeare.

.... laikas visų žmonių karalius; jis yra jų gimdytojas ir jų kapas, ir jis jiems suteikia ką tik jis nori, ne tą ko jie išsiilgę.

Shakespeare.

Laike, tu geriems ir blogiems mokytojas.

Shakespeare.

Niekad nesustojantis laikas vasarą prie baurios žiemos veda, ir ten ją apmulkina.

Shakespeare.

Pagonių Mintis apie Laiką.

Ko nė vienas iš dievaičių neturėjo drąsos prižadėti, štai laikas, besiantinantis, iš savo valios suteikė.

Virgilius.

Skaudžiausia laiko dalis yra ta, kuri pirm bausmės ateina.

Seneca.

Kas tik yra užslėptas—laikas švieson išneš; tą kas dar didžiausiu skaistumu spindi, jis pakavos ir apdengs.

Horatius.

Viską kas yra paslėpta, ilgasis, nesuskaitomas laikas aiškėn išneša, o kas aiškėje stovi — užkavoja.

Sophocles.

Šio pasaulio daiktai ratu augštyn-žemyn iš amžiaus į amžių verčiasi; neužilgo mus žemė palaidos ir tada pavers mus į ką kitą.

Antoninus.

Laikas ateinančioms kartoms viską atidengs; jis yra tarškalas ir kalba tiems, kurie jo neklausinėja.

Euripides.

Laikas viską sunaikina, net ir proto jėgas.

Virgilius.

Laikas besroviškos tiesos laikosi.

Manilius.

Taika pergalei panaši, nes tuomet abi pusi pergalėtos ir nei viena nepralaimėjus.

Shakespeare.

NAUJOS DAINOS.

Recenzija.

“Pasklido giesmė po tą šalį toli,
Kur Nemuno vandenį bėga.”

Tai žodžiai dainiaus poėto Maironio, kurio pranašavimas šiandie jau pildosi.

Lietuva, išsinėrusi iš nelaimės retėžių, atidarė amžiais sutaupintą dainų skrynią ir uždainavo taip plačiai ir garsiai, jog dainų aidas atsiliepė visuose žymesniuose Europos ir Amerikos miestuose. Ir jau šiandie kur tik randasi būrelis lietuvių, ten yra ir koras, kuris, pagal savo išgalę, gerina, puošia, dailina ir tobulina tą mūsų brangiausią tautos liekaną — dainą.

Korai ir solistai, ypač Amerikoje, taip subruzdavo dainuoti, jog kompozitoriai nespėjo gaminti jiems naujų dainų. Nežiūrint, jog žymesnieji Lietuvos kompozitoriai, k. t. Naujalis, Petrauskas, Sasnauskas, Šimkus, Kelpša ir Čiurlionis jau nemažą surinko dainų rinkinį, didžiausia vienok dabar dainininkų liga, — tai stoka naujų dainų.

To nedatekliaus papildymui ir užlopymui žymios muzikos literatūroj spragos užgimė naujas, jaunas, darbštus ir daug žadantis kompozitorius asmenyje p. A. Aleksio.

Ir taip paskutinėmis dienomis gerb. kompozitorius p. A. Aleksis išleido savo lėšomis šešias originales dainas. Keturias jų yra pavieniam balsui arba solo ir dvi mišram chorui. Žodžiai dainų, apart “Ginkim šalį Lietuvos”, yra taip-gi jauno mūsų poėto p. L. Šilelio.

Jaunas poetas, jaunas kompozitorius, — tai puiki kombinacija. Užtat tųdviejų jaunų dvasios žadintojų jausmai ir mintys gražiai suderintos ir puikiai aprėdytos muzikos rūbais išdavė šiandie Lietuvai puikų pluoštą dainų, per kurias čia nors trumpai perbėgsiu. Neminėsiu seniau išleistos to paties autoriaus dainos “Meilė”, kuri rado simpatišką priėjimą klausytojų ir pildytojų širdyse, o kuri, juo tolyn, juo labiau populiarizuojasi dailės mylėtojų tarpe. Bet žvilgtelėsiu, nors trumpai, ant dabar išleis-

tų p. Aleksio dainų, kurias aš turėjau garbę peržiūrėti.

Štai, paimkime kadir “Visuomet širdis surakinta”, solo vidutinio augštumo balsui, kurios apėmys (range) yra nuo D iki F su augštuku arba kryžučiu. Čia žodžiai poėto p. L. Šilelio su klausimu, ko norisi verkti, kad širdis surakinta ir delko sunaikintoji laimė niekad nebegrįžta, — yra tinkamai sugarmonizuota, nes visa šmotelio dvasia remiasi daugiau ant jausmų, negu tekniškumo. Melodija ir akompaniamentas plaukianti ir be didelių lakstymų. Gal neklysiu pasakęs, jog šios dainos motyvai ir abelnai visas apdirbimas yra labai panašus apdirbimui dainos. “Meilė”. Kaip Schumannas ir Schubertas, p. Aleksis ima daug liuosybės, kuri ypatingai pasirodo šios dainos užbaigoje, nes fraze “Bet iš kur?”, į klausimą, matyt, nesitikima gauti pozityvio atsakymo, yra labai originaliai apdirbta ir taip, vieton paprasto toj gamoj ant pirmo laipsnio (tonic) akordo, mes randame jos giminingosios (relative) gamos akordą, būtent pirmo laipsnio akordą B linksmojoj (major) gamoj.

Jau vien paėmus tokius muzikališkus pažymėjimus, kaip doloroso (liūdnam), abandono (kenčiančiam), energico (jausmingai) ir elegiaco (apgailėstaujant), — mato si, jog kompozitoriaus stengtasi dainon supilti visą versmę jausmų, be ko muzika buva šaltu lavonu.

Arba vėl pažiūrėkime į antrą iš eilės baritonui arba kontraltui dainą “Meile uždegta krūtinė”, kurios apėmys (range) siekia lygiai oktavą nuo E iki E. Ši daina, visai priešingai pirmajai, prasideda B liūdnojoj (minior) gamoj, o užsibaigia gana atokiai išmoduliuotoj E linksmojoj (major) gamoj. Čia taip-gi, kaip poėto Šilelio, taip ir kompozitoriaus Aleksio, bandyta atsakyti į visą eilę klausimų, kokie kyla meile uždegtoj krūtinėj, o į kuriuos nė viena žemiška esybė negali tinkamai atsakyti. Užtat,

jei numylėta mergelė neduoda prielankaus berneliui atsakymo, tas iš nusiminimo sako, jog jam niekas ant svieto nebeįstengs palengvinti vargo kieto taip, kaip niekas neprieglauš jo taip meiliai prie savęs, kaip jojo numylėtoji mergelė. Todel klausimas, kas priglauš prie savęs ir pasilieka neišrištu, neatsakytu, ką parodo dainos užbaiga ant penktojo gamos tono, kuris duoda klausai įspūdį balso šaukiančio tyruose.

Toliau seka "Graži čia girūzė", žodžiai Šilelio. Ši daina gali būti dainuojama mecosoprano arba baritono, nes apėmysis siekia nuo D iki F (iki A ad lib.) Šitas solo, po septynių introdukcijos spragų, prasideda liūdniausioj gamoj, būtent G liūdnojoj (minior). Kompozitorius, kad išreikšti pasiilgimą Lietuvos, vartoja malenkolišką melodiją su baso arpegijiniu kartas nuo karto akompaniamentu, kuris žaibo greitumu įbėga septyniomis gaidomis į vieną mušimą taip, kaip mūsų mintis, kurios taip tankiai atsiduria tūkstančius mylių atstume. Pirmąją dalį dainos skiria nuo antros eilės trumpa interliudija, kuri, it vėsula, greitai bėgdama išsimoduliuoja iš G liūdnosios į F linksmąją gamą, kad tuomi padaryti kontraktą tarp šitos šalies surūkusio gyvenimo ir gyvenimo, nors mintimi arba laiškučiu anapus jūrių, kur, anot autoriaus žodžių, siunčiamas laiškas apskelbsias tėveliams jo čionykštį gyvenimą, pilną gaudumo ir kartybių ir jo nelaimingą dalužę, kurią jis dainelėn suaudžia. Paskutinės dainos dalies akompaniamentas ir melodija nuduoda bangavimą vilnių, kurias kerta laivelis nešantis laiškėlį į tėvo dvarelį.

Ir paskutinė solų tai: "Ak, myliu tave". Stebėtinas dalykas, kaip tas pats asmuo imaginacijos arba svajonių sparnais gali taip toli nulėkti vicname akymirksnyje nuo malenkolijos į didžiausias ekstazos erdves. Visose viršminėtose dainose mūsų jaunu geniju buvo pasinėrusiu giliausiame gyvenimo nepasitenkinimo liūdnume. Bet štai jiemdviem žybterėja giedrus saulės spinduliai ir dabar juodu uždainuoja taip linksmi ir taip iškilmingai, jog, rodos, vargas ir visokios gyvenimo nelaimės jiedviem yra visai nepažįstamos viešnios. Tiesa, poėtas pra-

deda klausimą sakiniu: "Na, ir ko-gi tas bernelis atsisėdęs svajoja", į kurį pats ir atsako: "Oi tas šelmis, doobilėlis apie mane dūmoja!" Jis žino, jog ji jį myli ir sako: "Ak, myliu tave, berneli, meldžiu mane pabučiuok! O tokiems žodžiams, kaip sykis, p. Aleksis pataikė labai pritinkančią melodiją, melodiją, kuri sujudina kiekvieno lietuviu kraują, būtent melodiją polkos; ji gyvais, linksmis savo motyvais žavėte užžavi klausytoją ir nejučiomis perneša kad ir seniausią žilagalvį į jaunystės praeities romansą, taip tolimas, o niekad neužmirštam valandas. Šitą dainą gali dainuoti visokio apėmio balsas, nes eina nuo žemiausios B iki E, bet geriausiai ją galėtų išpildyti sopranas arba tenoras, nes tripletai ir šiaip visokie greitai lakstanti motyvai geriausiai pritinka lengvam balsui. Linksmumo žodžiams ir prakilniam dainos ūpi pilnai atsako gerb. kompozitoriaus parinktoji gama E linksmoji, kuri yra muzikų skaitoma linksmiausia gama.

Tai tiek kaslink solų.

Dabar eikime prie koro dainų.

Daina mišram korui: "Ginkim šalį Lietuvos", kuriai žodžiai parašyti Vargo Poėtos, matyt, priminė p. Aleksiui paveikslą, kaip mūsų kareiviai narsiai žengia ginti savo šalies Lietuvos. Visa dainos dvasia yra pilna energijos, pasitikėjimo, jog mūsų priešui, ankščiau ar vėliau, ateis galas. Prie pabaigos kareiviai iš džiaugsmo, jog išgelbėjo vėliavą ir pergalėjo priešą, sušunka tris kartus unisone: Valio! po ko-uz šešių spragų triukšmingai užsibaigia. Ši daina eina maršo taktu. Prasideda ir užsibaigia toj pačioj D. linksmoj. Nesunki išpildymui. Smagi dainuoti ir graži klausyti.

Paskutiniu ir didžiausiu p. Aleksio veikalu yra "Męs grįšim ten" daina arba trumpa kantata. Šitoj dainoj poėto Šilelio žodžiai, matyt, sužadino kompozitoriuje didelę svajonę. Balsai vienas po kito ima melodiją išrokuodami Lietuvos gražumą ir jos vargus, kuomet likusieji trys balsai, kaip ir viliodami vis kartoja kiaurai per visą dainą: "Męs grįšim ten, mėš grįšim ten." Ta daina yra sunkoka išpildymui, bet užtai turitinga

turiny. Parašyta D linksmojoj gamoj ir užima net keturis puslapius.

Kaip soluose, taip ir koro dainose galima vienur-kitur patėmyti zeceriškų klaidų, daugumą kurių pataisė, matyt, patsai kompozitorius, o kitas lengvai gali pastebėti kiekvienas sugabesnis korvedys. Tą ir kitas silpnybes, kurias gali patėmyti pesimistiška akis, išėmus reikia pasakyti, jog mūsų jaunas kompozitorius p. A Aleksis parodė nemažą muzikališko gabumo apdirbime ir daug ir daug išnašumo dvasioje.

Visos šios dainos turėtų būtinau rasti pas kiekvieną dainų mylėtoją, nes jos visos yra naujai atgimstančios Lietuvos laikų dvasios ir visos turi savotišką stilių, formą ir originalumą, kas yra didele retenybe ne tik pas šių dienų, bet ir pas senovės laikų kompozitorius.

Kompozitorius A. Aleksis būdamas gabiu pianistu, vargonininku ir korvedžiu ir gerai pažindamas harmonijos tiesas, permato būdą, kuriuo geriausia galima patarnauti mūsų viengėnčiams, o kartu ir visai žmonijai. Jis žino, jog vien groti, mokyti korą arba duoti privatinės balso ir piano lekcijas, nors tai yra labai pagirtinas ir naudingas darbas, bet nėra tokios didelės vertės, kaip sukompozitavimas kokio nors muzikalių veikalo, o ypač dainos, kur įeina augščiausio laipsnio muzikalės jėgos.

Užtat garbė lietuviams už išauginimą tokių vyrų, kaip Naujalis, Sasnauskas, Petrauskas, Šimkus, Kelpša, Čiurlionis ir dabar minimas Aleksis, kurių biografija bus užrašyta muzikos istorijoje auksinėmis raidėmis, o kurių darbai pasiliks ant amžių! Tiktai nepasigailėkime jiems pagarbos žodžio ir medžiaginės paramos dabar, kol jie da gyvena, kol su mumis, nes šaltas akmuo, kurį mes tankiai bandome užristi ant mūsų didvyrių pirm, negu jie atsiskiria su mumis, jiems tokios naudos neatneš, kaip vienas nuoširdus pagarbos ir paskatinimo žodis gyviems.

Muzikos Mylėtojas.

Nekrologas.

A. A. ZIGMAS KLAPATAUSKAS.

Vasario 9 d., šių metų, Massachusetts'o valstijos ligoninėj su šiuo pasauliu persikyrė a. a. Zigmąs Klapatauskas.

Velionis gimė lapkričio 4 d., 1890 m., Bermantų kaime, Kurtavėnų parap., Šiaulių apskr. Amerikon atvažiavo birželio 12 d., 1911 m.

Zigmąs buvo uolus darbuotojas katalikų dirvoje. Priklausė prie idėjinių draugijų, k. t. L. Vyčių 17-tos kp. Boston, Mass., L. D. S. 1 kp. ir Šv. Petro parapijinio koro. Tų draugijų nariai ligi mirties lankė jį ligoninėj.

Šv. Petro parapijinis koras paskutinę Zigmui suteikė dovanėlę — rožių lyrą. L. Vyčių 17-ta ir L. D. S. 1-ma kuopos, taipgi ir Katalikų Vienybė — gėlių vainiką.

Iškilmingos laidotuvės buvo vasario 12 d. 9 val. ryto kun. K. Urbonavičius velionį patiko namie ir nulydėjo Šv. Petro bažnyčion, kur atlaikyta dvejtos gedulingos Mi-

šios — vienas laikė kleb. kun. K. Urbonavičius, kitas kun. Taškūnas iš Norwood, Mass. Per Mišias koras gražiai giedojo.

Į kapus lydėjo kun. K. Urbonavičius ir

daug Vyčių. Palaidotas Kalvarijos kapinėse.

Amžina jam atilsį!

P. Varakulis.

Didžiosios Lietuvos Jaunimas.

Žagarė. Čia pavasarininkai nevien laivas ir rengias į Tėvynės darbuotojų eiles, bet jie tą darbą jau dabar dirba. Ir taip; jie susirinko ir, patys nuo savęs nutraukę, paaukojo kareiviams nemažai visokių dovanų.

Pavasarininkės taip pat padėjo Gynimo Komitetui aukas rinkti. Be to pavasarininkės atlieka ir gailėstingus darbus, lankydamos ligonius, vesdamos prieglaudą ir jose mokindamos Žagarės beturčių vargšų darbininkų vaikelius. Net iš šalies malonu žiūrėti į vaikelius, auklėjamus Kristaus ir Tėvynės meilės dėsniais. Pavasarininkės, mėgsta skaityti laikraščius ir knygas. Į Žagarę ateina 150 egz. "Vienybės" 20 egz. "Pavasario", 20 egz. "Žvaigždės" 10 egz. "Laisvės", 50 egz. "Lietuvos" 20 egz. "Trimito", po egz. "Draugijos", "Ateities" ir iš Amerikos po keliolika egz. "Darbininko", "Draugo", "Tautos Ryto", "Moksleivio", "Vyčio" ir kitų.

Šilgalis.

Kvėdarna. Apsigyvenęs čia kun. P. Vaitekūnas 1918 m. pabaigoje įsteigė "pavasarininkų" kuopelę. Savo darbštumu kun. Petras greitai laiku sutraukė kuopelėn beveik visą Kvėdarniškį jaunimą ir ši kuopelė tapo skaitlingiausia visoje Lietuvoje: virš 500 narių įsirašė. Jam pirmininkaujant, tapo įsteigta nemažas kuopos knygynėlis, kuris čia buvo labai reikalingas ir kuriuomi ir dabar daugelis naudojami; padaryta keletas viešų vakarėlių, gegužinių, dvi loterijos — alegri, kurių pelnas sunaudotas labdarystės ir kitokiems visuomenės kultūrinimo, ar švietimo tikslams; surengta kuopos šventė; kuopos koras viet. vargonininko vedamas puikiai dainuoja ir bažnyčioje pagieda.

Kiekviename kaime yra 1 ar 2 kuopos rinkti atstovai, kurie vadinasi "Švituriais". Jie atstovauja to kaimo, ar apylinkės jaunimą prie kuopos valdybos; jie surinko loterijai fantus, o ypač daug pasidarbavo laike rinkimų į Steig. Seimą. Daug dar kas galima būtų nuveikti, kad būtų susirinkimams salė. Dabar gi priseidavo ir dar priseis net ir žiemos laiku susirinkimus daryti lauke; mat, čia karo laiku visas miestelis tapo nudegintas ir dar neatsistatė. Išvažiuojant kun. Vaitekūnui, Kvedarniečiai surengė iškilmingą atsiseikinimą ir su ašaromis akyse išleido savo vadovą.

Netekus gerb k. P. V., beveik visi, o ypač daugelis iš jaunimo buvo nustoję ūpo, noro darbuotis, girdi, vistiek nieko vieni nenuveiksime. Bet įvykęs 9 vasario š. m. visuotinas kuopos narių susirinkimas, matyt, vėl įnešė jaunimo tarpan budrumo. Ypač pastebėtina šiame susirinkime didesnis skaičius dalyvavusių vaikinių, ko anksčiau nebūdavo. Išrinkta kuopos valdyba ir revizijos komisija šiems metams, kurion įėjo visos žymesnės pajėgos. Pirmininkas kun. A. Zdanavičius, vice-pirm. J. Raudonis, daug pasidarbavęs Amerikoje "Vyčių" tarpe; nariai — B. Petrošius, Pr. Gumaliauskas ir Pr. Jurgutis. Jų kandidatai M. Kontrimaitė, M. Švilpaitė ir E. Venckaitė. Revizijos komisijon — Ad. Audinis, Br. Liatukas ir Pel. Jurgutis. Laimingos kloties naujai Valdybai darbuotis "Dievui ir Tėvynei".

Pel—as Lia—u—kis.

Skuigė (Prienu parap.). Pusmetis, kaip darbuojasi čia "pavasarininkų" kuopelė. Ačiu darbščiai ir sumaniai valdybai, darbas eina rūsčia. Pažymėtina, kad didesnė pusė kuopelės narių, tai jauni žaliukai vaikinai.

9 d. sausio š. m. kuopelės Valdyba sukviētė narių susirinkimą. Naujame, gražiame V. Zupersko gražiai jaunimo išpuoštame bute įvyko susirinkimas.

Malonu žiūrėti. Nei riksmo, nei triukšmo; viskas tvarkoje. Po susirinkimo žaislai, šokiai, dainos. Salėje nerūkoma, visi be kepurių; dėlei ankštumo žaidžiama pasikeičiant, kiekvieno kaimo jaunimo paeiliui.

Visa valdyba, už jos pasidarbavimą, paprašyta pasilikti kitiems metams. Vertas pagarbos kuopelės pirmininkas: Petras Jakinevičius — rimtas, doras, taikingas ir su manus vaikas. Dieve duok tokių daugiau. Tokie kartais daugiau gero padaro, negu ne vienas mūsų mokytojų.

V.

Panevėžys. Čia pavasarininkai gana gerai gyvuoja. Narių skaičius žymiai kas kartą didėja. Susirinkimai daromi kas trečią savaitę, nariai renkasi gana skaitlingai, per susirinkimus skaitoma referatai, paskaitos.

Garbės nario p-lės S. I. rūpesniu ir draugijos pirmininko kun. J.Ž. praeitą vasarą buvo surengta keletas gegužinių, kurios padarė labai gero išpūdžio ir įtakos į jaunimą. Dabar rengiamas vakarėlis, tik nelaimė, kad nuosavos salės p-kai neturi, o su svetima nelabai susikursi.

Narys B.
"Pavasaris".

Lietuvių Katalikų Jaunimo Sąjungos Pavasaris
Kuopų Sąrašas.

	turi	19	Joniškėlio	137
	narių	20	Joniškio	210
1	Aleksoto	55	Josvainių	55
2	Alytaus	62	Jurbarko	284
3	Alsėdžių	97	Jurgezerių	
4	Anykščių	83	Mankupių	89
5	Betygalos	81	Kaimelio	130
6	Biržių	135	Kairių	135
7	Darbėnų	160	Kalvarijos Žemaičių	33
8	Debeikių	182	Kalvarijos	
9	Frėdos	39	Suvalkų	143
10	Garliavos	63	Kalvių	24
11	Girdiškės	80	Karklėnų	81
12	Girdžių	86	Kėdainių	154
13	Girkalnio	22	Kelmės	169
14	Gižų	156	Klovainių	150
15*)	Griškabūdžio	—	Kražių	185
16	Grušlaukio	94	Krekenavos	242
17	Gružių	200	Kretingos	144
18	Gudelių Antrų	54		

36	Krinčino	80	93	Sintautų	272
37	Kriūkių	87	94	Skaisgirio	107
38	Kupiškio	57	95	Skapiškio	69
39	Kurtavėnų	130	96	Skaudvilės	72
40	Kužių	22	97	Skirsnemunės	94
41**)	Kvėdarnos	585	98	Skriaudžių	74
42	Kvietkų	137	99	Slavikų	181
43	*)Laižuvos	—	100	Spirakių	30
44	Lauksodžio	29	101	Stačiūnų	60
45	Laukuvos	76	102	Subačiaus	127
46	Leliūnų	85	103	Surviliškio	160
47	Linkuvos	200	104	Suveiniškių	30
48*)	Lyduokių	—	105	Svedasų	130
49	Lukšių	350	106	Šačių	63
50	Luokės	83	107	Šakių	243
51	Mariampolės	220	108	Šančių	54
52	Mosėdžio	101	109	Šateikių	51
53	Naujamiesčio	92	110	Šeduvos	82
54	Naumiesčio	—	111	Šėtos	325
	Tauragės	291	112	Šiaulių	100
55	Naumiesčio	—	113	Šilalės	79
	Šakių	71	114	Šilavoto	59
56	Nemunaičio	29	115	Šimonių	126
57	Obelių	50	116	Šunskų	50
58	Pabaisko	21	117	Švediškių	76
59	Paberžės	80	118	Švėkšnos	416
60	Paezerių	30	119	Švenčionių	190
61	Pagirių	75	120	Taujėnų	56
62	Pagramančio	128	121	Tauragės	68
63*)	Pajevonio	—	122	Tauragnų	100
64	Pakuonio	170	123	Telšių	75
65	Palevenės	51	124	Tenenių	17
66	Paluobių	95	125	Traškūnų	120
67	Panemunės	—	126	Traupio	105
	Aukštosios	219	127*)	Triškių	—
68	Panevėžio	88	128	Turčiūnų	55
69	Parausių	53	129	Ukmergės	82
70	Pasvaliečių	42	130	Upynos	35
71	Pasvalio	77	131	Utėnos	77
72	Pašušvio	73	132	Užpalių	109
73	Pašvintinio	263	133	Vabalnikų	143
74	Pažaislio-Karmelitų	198	134	Vadaktų miškinų	39
75	Pilviškių	333	135	Vadžgirio	30
76	Platelių	45	136	Vainutos	100
77	Plokščių	65	137	Varnių	69
78	Plungės	141	138	Vaškų	200
79	Prienų	244	139	Veprių	46
80	Pumpėnų	109	140	Vilkaviškio	177
81	Pusdešrių	108	141	Vilkijos	35
82	Pustapėdžių	47	142	Virbalio	65
83	Radviliškio	180	143	Višakio Rūdos	70
84	Ramygalos	185	144	Vyžuonių	108
85	Raudėnų	64	145	Zapyškio	150
86	Roguvos	117	146	Žagarės	122
87	Rokiškio	200	147	Žeimelio	124
88	Rumiškės	100	148	Žeimės	43
89	Salantų	200	150	Žemaitkiemų	43
90	Saločių	281	150	Žiez marių	51
91	Seirijų	41	151	Žvirgzdaičių	99
92	Seredžiaus	65		Viso narių turi	16886

*) Narių skaičiaus nepranešė.

*) Narių skaičiaus nepranešė.

***) Skaitlingiausia jaunimo kuopa Lietuvoje.

Mokytojas: Tu, vaikuti, niekada laiku neateini mokyklon. Kame priežastis?

Mokinys: Gatvekaris nepasiskubina, prašau ponas mokytojau.

— Iš Centro Raštinės. —

8-tojo Seimo nutarimu, kiekviena Vyčių kuopo turi užprenumeruoti "Vyt." Pavasarininkų kuopoms, Lietuvoj. Ligšiol da vos tik kelios kuopos tą atliko. Tiesa, daugelis kuopų laukė, kad Centras pridotų joms adresus.

Ligšiol manyta, kad Vyčių kuopa, pavyzdžiui, turinti 10 num., užprenumeruos "Vytį" 10 Pavasarininkų kuopai ir išmėgs artimesnius ryšius. Bet Pavasarininkų Centro pageidavimu, visoms kuopoms užprenumeruota "Vytį" siunčiame Centro adresu; Centras iš vietos išsiuntinėja savo kuopoms. Jau nuo Naujų Metų Pav. Centrai siunčiame kiekvieno "Vyčio" num. po 175 egz.

Pavasarininkų kuopų yra du syk tiek, kiek Vyčių. Del to, kad kiekviena Pavasarininkų kuopa gautų "Vytį", reikia, kad kiekviena Vyčių kuopa prisiųstų po dvi prenumerati. Prašytume kp. nelaukti paraginimų, bet tuoj prisiųsti po \$8.00.

Delei susirašinėjimo, šitan "Vyčio" numerin dedame Pavasarininkų kuopų surašą. Siunčiant laišką kuriai kuopai, reikia adresuoti taip: "Pavasaris" Ožėškienės gatvė No. 12, Kaunas, Lietuva-Lithuania. "Pavasario" Adm. persiųs laiškus savo kuopoms, kurioms bus adresuotas laiškas.

KAS "VYČIO" NEGAUNA?

Kurie nariai negaunate "Vyčio", mel-džiame prisiųsti Adm. adresą.

Be to, Vyčiams priklausantiems prie kuopų, nepatariame siųsti mokesčius į Centrą; reikia užsimokėti kuopoj, bet permainingant adresą visuomet patartina patiems pranešti "Vyčio" Adm. Dažnai pasitaiko, kad nariai praneša kuopų raštininkams apie permainymą savo adreso, o raštininkai negreit praneša Centrai arba "Vyčio" Adm. Del to ir pasitaiko, kad narys negauna "Vyčio". Bet tai ne adm. kaltė.

Vincas Rūkštalis, Centr. Rašt..

Kas Jaunimo Veikiama.

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių Chicagos Apskričio susirinkimas.

L. Vyčių Chicagos Apskričio susirinkimas įvyko balandžio 3 d., Šv. Petro ir Povilo parapijos svet. Atstovų suvažiavo apie 40. Atstovauta visos kuopos, išėmus 14, kurios atstovų nebuvo. Susirinkimas pradėta malda.

Pirmiausia sekė raportai Seimo rengimo komisijos, kurios generalė raštininkė Z. Mastauskaitė perskaitė protokolą laikyto komisijos posėdžio kovo 31 d. Pasirodė, kad darbas pasidalintas ir veikiama kiek galima. Bilietus seiminio koncerto pradės pardavinėti, kuomet komisija padirbs ir iškabinės afišas. Pelnas, kokis liks padengus Seimo lėšas, skiriamas steigimui nuosavos spaustuvės.

Vakaro rengimo komisija pranešė, kad Apskričio vakaras, kuris turėjo įvykti bal. 24 d. su rimtu ir įdomiu veikalu, neįvyks. Visgi gaila, kad vaidinimo įrengime nieko tikro nepadaryta, nors neparodyta ir rimtų priežaščių. Apsvarstęs tą dalyką susirinkimas nutarė vakaro neatmesti, bet palikti rudenii.

Iš Dramos skyriaus veikimo raportą išdavė A. Mureika. Skyrius gyvas; žiciną buvo įrengęs sceną mėgiamiems asmenims pamokų.

Jau keli mėnesiai, kaip susiorganizavo Apskričio Atletų skyrius (base ball), kurin sutraukta geriausios sviedininkų mėgėjų pajėgos. Komisijos pranešimu, pirmas bandymas buvęs Ciceroj, Ill. bal. 2 d. ir davęs vilties, kad ateity susidarys stiprus sviedininkų ratelis.

Balandžio 23 d. Atlėtai rengia vakarą su įvairia programa Dievo Apveiktos parapijos svetainėje. Apart gražios programos, bus vakarienė ir šokiai. Pelnas skiriamas supirkimui reikalingų sviedininkams daiktų.

Po to sekė raportas iš Aps. koro darbuotės, iš kurio paaiškėjo, jog koras laipsniškai auga. Priėmimas naujų narių baigsis su bal. 27 d. Tą dieną koras rengia pokylį Šv. Jurgio parapijos svet.

J. Sorokas išduoda raportą iš ruošiamojo Apskričio pikninko, kuris įvyks birželio 12 d. Tautiniam darže (Riverside, Ill.) Praneša, kad apart a-belnojo pasilinksminimo, ruošia ir programą, kurin žada kviesti Apskričio korą. Atlėtu skyrius žais sviedinį. Bilietai jau atspausdinti. Jų kaina

50c., bet perkant išanksto nuo narių, jie bus pigesni.

Centro raštininkas V. Rūkštalis praneša, kad "Vytis" už kovo 31 d. jau išsiuntinėtas ir kad atsisakius p. Karosui toliau vesti organą, jo vieton valdyba pakvietė Ig. K. Sakalauską. Pranešimas priimtas rankų plojimui, nes visi jau pasiilgę organo, kurs šiuosmet vos tik du sykiu buvo pasirodęs.

Po pranešimo trumpai kalba Ig. K. Sakalauskas ir baigdamas pažymi, kad dabartiniu laiku "Vytis" gauna iš Lietuvos daug įdomių atvaizdų (paveikslų), kuriuos visus norėtų patalpinti organe. Kadangi toks "Vyčio" iliustravimas Centru nepigiai atseina, tat įnešė, kad sekamo numerio iliustravimo lėšas padengtų Apskričio atstovai, sumesdami liuosųjų aukų. Įnešimas perėjo per balsavimą ir sumesta \$15.35 (Aukotojų surašo dar nepridavė — red.).

Baigiant susirinkimą raštininkas perskaitė laišką Pavasarininkų sąjungos, Raseinių skyriaus, kuriame išreikšta Apskričiui padėka už prisiųstą "Vytį" ir nori užmegsti artimesnius ryšius. Laiškas priimtas dideliu rankų plojimu.

Sekamas Apskričio susirinkimas bus geg. 1 d McKinley parko svet. (Brighton Park).

Susirinkimas užbaigta malda.

Koresp.

CLEVELAND, OHIO.

Iš mūsų darbuotės.

Kovo 14 d., š. m., L. Vyčių 25 kp. laikė mėnesinį susirinkimą. Iš įvairių komisijų pranešimų pasirodė, kad veikiama. Pirmą pranešimą darė pirm. M. J. Šimonis apie buvusį vakarą kovo 20 d. Tame vakare buvo rodomi krutamieji paveikslai apie Kristaus kančią. Žmonių buvo daug. Pelno liko virš \$100.00, kurio pusė skiriama naujai statomosios Šv. Jurgio bažnyčios naudai.

Dramos komisija pranešė, kad paimta mokintis istorinis veikalas "Kova ties Žalgiriu".

Mūsų kuopa jau yra vaidinusi didelius veikalus. Šitas bus vienas iš žymiausių. Veikale dalyvaus virš 50 žmonių. Vakaras įvyks balandžio 24 d.

Vakaro rengimo komisija irgi smarkiai darbuojasi. Bilietai iš anksto išdalinti pardavinėjimui.

Kambarių suradimo komisija pranešė, kad prie Russell Rd. ir Superior gatvių turi nužiūrėjus tinkamą vietą. Nutarta išnuomuoti tą vietą. Vėliaus komisija sušauks nepaprastą susirinkimą aptarimui ir vykinimui kitų darbų. Kalbėta apie sudarymą sviedininkų (base ball) skyriaus. Nutartą dalyką gerai ir nuodugnai ištirti ir tik tuomet tverti tą skyrių.

Kuopa yra skaitlinga nariais, bet tas skaičius turėtų būti dvigubas. Vasaros laiku daugiau bus liuosesnio laiko, tai kiekvienas-na Vysns-tė daugiau turės progos skleisti Vyčių idėjas katalikiško jaunimo tarpe. Iš to garbė bus nariams ir nauda organizacijai.

Jurgutis.

Adelija Grigaravičiūtė ir Juozapas Misevičia.

Surišti moterystės ryšiu vasario 6 d., 1921 m. Visų Šventų bažnyčioje, Roseland, Ill. Vytė, Adelija Grigaravičiūtė yra gabi dainininkė ir scenos mylėtoja, taipgi Liet. Vyčių 8-tos kuopos nutarimų raštininkė ir šiaip pavizdinga mergaitė.

Juozapas Misevičia iš Lackporto pramonininkas.

Jaunai porelei linksmo ir laimingo gyvenimo!

CAMBRIDGE, MASS.

Susirinkimas.

Kovo 6 d., tuojau po mišių, L. Vyčių 18 kuopa laikė susirinkimą bažnytinėje svetainėje, kurį atidarė pirm. Z. Tamošiūnas malda. Rašt. Z. Struckaitė perskaitė praeito susirinkimo protokolą. Po to sekė komisijų raportai. Komisija, kuri buvo išrinkta surasti kambarius, pranešė, kad dar nesurado. Tas reikalas palikta ir toliau tai pačiai komisijai. Išklaudyta raportas vakarų rengimo komisios ir įnešta surengti šokius. Įnešimas priimtas ir tam tikslui išrinkta komisija. Ant galo išduota raportas iš rengiamosios Vyčių Naujos Anglijos Apskr. gegužinės. Komisija pranešė, kad tuo tikslu vasario 27 dieną buvo susivažiavę Bostone, Mass.

Vytytis Antanas Urbonas,

uolus darbuotojas organizacijos dirvoje ir nemažai aukojęs spaustuvės reikalams. Gyvena Pittsburgh, Pa.

Vakaras.

Kovo 13-tą d. kuopos dramos skyrius statė scenoje dramą "Šv. Cecilija". Vaidinime dalyvavo sekantieji asmenys: Šv. Cecilijos rolėje O. Šimbelaitytė, Konstancijos — M. Neuraitytė, Aniolo — K. Bukaveckaitė, Valerijono — J. Tamošauskas, Atmakiiaus — A. Balsevičius, Sempranijaus — J. Naujalis, Maksėmo — F. Janūnas, Fabijaus — V. Jakas. Kareivių rolėse buvo: P. Rudaitis, J. Vinčiūnas. Mažos mergaitės: O. Zdanevičiūtė, E. Lenkauskaitė. Vaidinimas gražiai išėjo. Savo roles ypatinškai gerai atliko O. Šimbelaitytė ir M. Neuraitytė. Gerai atliko ir visi kiti.

Nors šitas veikalas kaip tik ir tinka gavėnios laikui, tačiau publikos buvo nedaug. Pelnas skiriamas parapijos naudai.

Ant galo kalbėjo dar kun. P. Juškaitis. Vakara vedė pirm. Z. Tamošiūnas.

Korespondentė.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912,

Of "Vytytis" published semi-monthly at Chicago, Ill for April 1, 1921.

State of Illinois }
County of Cook } ss.

Before me, a Notary Public in and for the State and County aforesaid, personally appeared Vincent Rūkštalis, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Manager of the "Vytytis" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the Ownership, management etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business managers are:

Publishers Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania), Inc. Chicago, Ill. Editor Ignas K. Sakalauskas, 4031 So. Rockwell St., Chicago, Ill. Business Manager Vincent Rūkštalis, 3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

2. That the owners are: Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania), Chicago, Ill. Jonas E. Karosas, President, 414 W. Broadway, Boston, Mass. Vincent Rūkštalis, Secretary, 3249 So. Halsted St., Chicago, Ill. Petras Varakulis, Treasurer, 366 W. Broadway, Boston, Mass.

3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are none.

(SEAL) Vincent Rūkštalis,
Sec'y and Business Man'g

Sworn to and subscribed before me this 30th day of March, 1921.

(SEAL) Vincent M. Stulginas,
Notary Public.

(My commission expires Nov. 5th, 1924.)

— O —

REDAKCIJOS ATSAKYMAL.

A. K. C. Feljetonėlis "Vyčiui" silpnas. Be to baigiasi dialogu. Nedėsime.

Vyčiui (New York, N. Y.), Karaliui Dayton, Ohio. Korespondensijos tilps sekančiame "Vyčio" numery.

Skubinkite užsisakyti
1921 Metams
"KARI"

Jis nušviečia mūsų armijos gyvenimą ir darbuotę.
Jis duoda daug naudingų patarimų kariuomenės reikaluose.
Jis suteikia žinių apie kitų valstybių armijas.
Jis parodo mūsų priešų karines pajėgas ir ieško kelių joms nugalėti.
Jis neša kareiviams mokslą, duoda jiems deilės raštų.
Todėl kiekvienas pilietis, kovėjęs dėl Lietuvos nepriklausomybės, privalo skaityti "KARI"
Kaina Amerikoje metams 2 doleriu.

KURSUI NUPUOLUS

Tai geriausia proga daug auksinių į Lietuvą nusiųsti. Greitume nusiuntimo pinigų niekas su manim negal lenktyniuoti; visiems pinigų siuntėjams pristatau kvitas su parašais priėmėjų pinigų.

Laivakorčių agentūra į Liepoją, Hamburgą ir visur.

Pasai kelionei į Lietuvą.

Padarymas lietuviškų dokumentų.

Pinigus siųskite per pašto Money Order. Rašydami pridėkite 2 centų stampą ir visados adresuokite:

P. MIKOLAINIS

53 Hudson Ave.

Brooklyn, N. Y.

ORGANAS AMERIKOS LIETUVIŲ R. K.
ŠV. JUOZAPO DARBININKŲ SAĞOS.

"DARBININKAS"

eina utarninkais, ketvergais ir subatomis

Metams \$4.00

Bostone ir apielinkėj m. \$5.00

Užrubežų metams \$5.00

"DARBININKAS"

242-244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Skaitykite Čia.

"Vyčio" kompletų 1920 metų, galima gauti "Vyties" Administracijoje. Drūtais audeklo apdarais kaina \$3.50
Skūros apdarais 4.50
Siunčiant užsakymus adresuokite:

"V Y T I S"

3249 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.

MUZIKA JUOZO ČIŽAUSKO

1) Kas prisiųs 1 dol. gaus 16 naujų ir labai gražių dainų mišram chorui. Pusė turinio arba daugiau — po 75c už egzempliorį.

2) Kas prisiųs 50c (Money Order) gaus: Asperges me, Vidi aguam, Ave Maria, Iustus ut palma ir Laudate Dom. mišram chorui su vargonais. Prie turinio arba daugiau po 35c už egzempliorį.

Meldžiu adresuoti:

J. KERBERIS

ORCHARD LAKE, MICHIGAN

NAUJOS DAINOS.

KETURIOS GRAŽIOS DAINOS VIENAM
BALSUI PRIE FORTEPIANO:

1. Meile uždegta krūtinė 65c
2. Graži čia Giruzė 50c
3. Ak, myliu tave 75c
4. Visuomet širdis surakinta 60c

DVI SKAMBIOS DAINOS MIŠRAM
CHORUI:

5. Mes grįšim ten 75c
6. Ginkim šalį Lietuvos 50c

SENIAU IŠLEISTOS:

7. Meilė, vienam balsui ir pianui 40c
 8. Lietuvos Vyčių Hymnas, mišram chorui 25c
- Siunčiant užsakymus meldžiame adresuoti:

A. ALEKSIS

657 Josephine Ave.

Detroit, Mich.

Geriausiai Suteiksite Pagelbą SAVIEMS LIETUVOJE

Siųsdami pinigus per Lithuanian Sales Corporation (Lietuvių Prekybos Bendrovę). Prie Lietuvos atstatymo ir jos piliečių būvio pagerinimo gali prisidėti Amerikos lietuviai, siųsdami pinigus savo giminėms ir pažystamiems. Per Lietuvių Prekybos Bendrovę 1920 metais Amerikiečiai pasiuntė saviems Lietuvon virš (25,000,000) dvidešimt penkis milijonus aukšinių.

Šiais metais ši Bendrovė pasiunčia Lietuvon kas mėnesis virš po penkis milijonus (5,000,000) aukšinių. Tas liūdi, kad dauguma Amerikiečių jau suprato, kas geriausia patarnauja persiuntime pinigų Lietuvon.

Norėdami pinigų į Lietuvą pasiųsti, siųskite per Lietuvių Prekybos Bendrovę, nes pigiau ir saugiau nei viena kita agentūra pinigų į Lietuvą neišsiųs. Persitikrinimui galite pabandyti per mus pasiųsti pinigus Lietuvon.

Lietuvių Prekybos Bendrovė parduoda laivakortes ant visų laivų linijų važiuojantiems į Lietuvą ir norintiems parsitraukti gimines iš Lietuvos.

Važiuodami Lietuvon nesivežkite pinigų su savim. Kelionėje visko gali atsitikti. Išsipirkite mūsų Bendrovėje (draftą) ant tokios sumos, kokios norite ir parvažiave Lietuvon, pinigus tuojau gausite be jokių trukdymų iš mūsų Kauno Bankos.

Norėdami savo pinigus iš Amerikos į Lietuvą perkelti, tai geriausia ir saugiausia Lietuvoje įstaiga Jūsų pinigams, Lietuvių Prekybos Bendrovės Banka Kaune.

Jeigu nori gauti gerą pelną už savo pinigus tai pirk Lietuvių Prekybos Bendrovės Šerų, kurie dabar parsiduoda po \$7.00 vienas.

Siųsdami pinigus, pirkdami laivakortes ir norėdami gauti daugiau žinių apie mūsų Bendrovę, kreipkitės šiuo adresu:

Lithuanian Sales Corporation 414 Broadway, Boston 27, Mass.

Chicago apylinkėse lietuviai kreipkitės į mūsų skyrių šiuo adresu:

LITHUANIAN SALES CORPORATION
3249 So. Halsted St.
Chicago, Ill.

Telefonas Yards 6062

Wilkes-Barre, Pa. apylinkėse lietuviai kreipkitės į mūsų skyrių šiuo adresu:

LITHUANIAN SALES CORPORATION
300 Savoy Theatre Building
Wilkes-Barre, Pa.

LIETUVIŲ KRIŠČIONIŲ DEMOKRATŲ DIENRAŠTIS

"DRAUGAS"

KAINA CHICAGOJE:

Metams \$6.00,
Pusei metų \$3.50.

UŽSIENYJE:

Metams \$6.00,
Pusei metų \$3.50.

SUV. VALST.

Metams \$5.00,
Pusei metų \$3.00.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave. CHICAGO, ILL.

VALPARAISO UNIVERSITETAS YRA MUSŲ UNIVERSITETAS

Kodel? Delto, kad buvo pirmas Universitetas šioje šalyje, kuris pirmiausia pradėjo išguldinti lietuvių kalbą; Lietuvių Dienoje, 1916 m. Ši įstaiga Lietuvai davė virš \$260.00 aukų; čia lietuvių moksleivių skaičius abelnai buvo virš šimto (100), tai reiškia, kad visame Universitete gausiausias skaičius lietuvių moksleivių mokinasi. Tai dabar, kuomet Valparaiso Universitetas pasirijo surinkti aukų milijoną dolerių (\$1,000,000.00) del abelno mokyklos pagerinimo, tai mūsų lietuvių užduotis aukoti ir remti mokyklą, kuri rėmė ir remia kiekvieną mūsų tautos užmanimą. Pinigai reikia siųsti šiuo adresu:

Greater Valpo Campaign Committee
61 West Main St. Valparaiso, Ind.

NAUJOS KNYGOS.

Pasiskubinkite nusipirkti knygų, kurias neseniai gavome iš Lietuvos. Siųskite užsakymus tuoj, nes vėliau negausite knygų. Jau daug knygų išpardavėme.

Siunčiant užsakymus reikia adresuoti:

“VYTIS”,

3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

1	Skaitymo Knyga. Šioj knygoj yra rinktiniai raštai mūsų rašytojų, jų biografijos ir paveikslai. Sutaisė Gabrys. Puslapių 304. Kaina tik	\$1.00
2	Darbas tiesoje ir teisybėje. Sulietuvino M. Jonis, išleido Margalis. Lietuvos Valstybės Spaustuvė, Kaune, 1919 m. Puslapių 246. Kaina	.50
4	Lietuvos Valstybės Kūrimas ligi Vyriausybei susidarius, nuo 1915 ligi 1918 m. lapkričio mėn. 11 d. Lietuvos Valstybės Užsienių Reikalų Ministerijos leidinys. Kaina	.35
5	Saskaitybos Vadovėlis Vartotojų Bendrovėms, Puslapių 160, kaina	\$1.00
6	Patarimai Vartotojų Bendrovių Steigėjams ir Vedėjams. Yra prekybos ir pramonės ministerijos Kooperacijos departamento leidinys, puslapių 112, kaina	.35
7	Dėdė, arba Ainių Kančios. Yra didelė eilių knyga, parašė Justinas Tumėnas, puslapių 136, kaina	.75
9	Jono Biliūno Raštai. Gera knyga, gražūs skaitymai: apysakos ir eilės, puslapių 143,	\$1.00
10	Tarp Audrų. Poėzijos vainikėlis nupintas leivose valandose, 1920 metais. Ateivio, puslapių 102, kaina	.40
11	Prabočių Šešėliai. Parašė Vidūnas. Puslapių 182, kaina	.75
12	Rymo Katalikų Bažnyčios Apeigos. Naujas pataisytas leidinys 1915 metais. Parašė J. Gerutis, puslapių 168, kaina	.50
13	Žemės Klausimas. Parašė P. Tuškus, puslapių 20, kaina	.15
14	Ūkininkų Klausimas. Išleista Vilniuj, 1918 metais, parašė P. Tuškus, kaina	.15
15	Metodikos Etiudai. Lietuvių Mokslo Draugijos leidinys, parašė J. Murka. Skaitymai tėvams, pradėdantiems dirbti mokytojams ir mokytojų kursams, puslapių 144, kaina	.50
16	Kova Ties Žalgiriais. Istoriška drama keturiuose aktuose, kaina	.30
17	Ragana. Vieno veiksmo misterija, parašė Vidūnas, kaina	.20
21	Mūsų Jaunuomenės Idealai. Parašė Pr. Penkauskas, puslapių 68, kaina	.25
22	Svarbūs Klausimai, ar yra Dievas? ar reikia tikėti? Kuri tikyba yra tikra? Parašė Jurgis Baltrušaitis, puslapių 73, kaina	.25
23	Šaltinis. Turinys Visatos sąranga, būtent: Paviršutinė sąranga, senovės mokslas ir mokslininkai. Sąranga Visatos gelmėse, Susitikimas paviršutinės ir vidaus sąrangos,	
	Visatos valstybių susipynimas, Kas tie Visatos skyriai savo esybėj yra, Atskirų gyvių gaminimas ir pasitobulinimas. Kaina	.30
24	Kooperacijai Brėkštant. Apsakymai jauniems kooperatoriams. Prekybos ir Pramonės Ministerijos Kooperacijos Departamento leidinys, Kaunas, 1919 metais. Parašė Iza Nikoslon, vertė P. Šalčius. Puslapių 40, kaina	.25
25	Lietuvos Pasakėlė. Vienveiksmis dramatinis poemas. Parašė Vidūnas, puslapių 30, kaina	.35
26	Sigutė. Iš lietuvių pasakos sumanyta vienveiksmė misterija. Parašė Vidūnas, kaina	.35
28	Lietuvių Dainų Literatūros Istorija. Lietuvių Mokslo Draugijos leidinys. Parašė M. Biržiška, puslapių 118, kaina	.75
29	Vardų Klėtėlė. Yra 15,000 vardų, lietuvių kaimų, upių, gyvūnų, metalų, puslapių 115, kaina	.50
30	Lietuvių Literatūros Istorijos Konspekto Christomatija. Kultūros ir švietimo sekcijos leidinys, Voronėžas, 1918 metais. Sutaisė Sofia Čiurlionienė-Kymantaitė. Puslapių 87, kaina	.50
31	Kova su Limpančiomis ligomis. Šiaulių Apskričio Valdybos leidinys, Raseiniai, 1920 m. Parašė Dr. Med. P. Avizonis, kaina	.10
33	Vartotojų Bendrovės Privatinė Prekyba. Parašė Šalčius, Kaunas, 1919 m. puslapių 24, kaina	.20
34	Kova su Trachoma. Šiaulių Apskričio Valdybos leidinys, Raseiniai 1920 m. Parašė Dr. med. P. Avizonis, kaina	.10
35	Auštant. Eilės. Parašė J. Mikuckis, Vilniuj 1919 m. kaina	.25
36	Dievo Karalystė Jumyse Yra, arba apie gerumo dorybę. Versta iš lenkų kalbos ir išleista rūpinanties kun. P. L. Šv. Kazimiero Draugijos leidinys, Kaunas, 1920 m. puslapių 73, kaina	.25
37	Ar Yra Pragaras? Tikėjimo tiesa apie pragarą. Išaiškinta pavyzdžiais Bažnyčios istorijos. Iš lenkų kalbos vertė kun. Pel. Martišius, Kaunas, 1914 metais, puslapių 86, kaina	.25
38	Deivė iš Ežero. Eilės. Svanetų žemės legenda. Parašė Balys Sruoga, Vilniuj, 1919 m., puslapių 31, kaina	.25

Kas norite gauti virš įvardintų knygų, tai siųskite tuoj užsakymus, kartu ir pinigus, nes vėliau, kad ir norėsite nebegausite.

“Vyčio” kompletų ir-gi nedaug turime, nes kai kurių “Vyčio” numerių buvome pritrūkę. Aparėme tik tiek, kiek turėjome visų numerių. “Vyčio” kompletus gaus tie, kurie pasiskubis prisiųsti užsakymus.

Jei kas turėtų “Vyčio” No. 3(—) 1920 metų, prašytume prisiųsti “Vyčio” Administracijai. Iš kalno tariame ačiū.

“Vyčio” Adm.